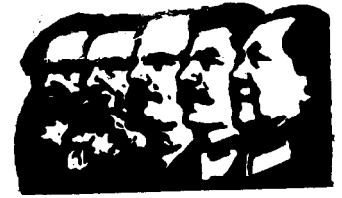

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2014 ΑΡ. ΦΥΛ. 500, € 1,50

Ενώ με το παραγωγικό σαμποτάζ δημιουργούν νέο χρέος, Σαμαράς και Τσίπρας εκβιάζουν την Ευρώπη για νέο κούρεμα του χρέους

ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΥΝΘΕΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Και τα δύο για ηογαριασμό του αφεντικού τους, της πουτινικής Ρωσίας

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση έστησαν τελευταία μία νέα θορυβώδη παράσταση για να εκτινάξουν στα ύψη τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων άμεσα για να πάρουν οι φιλικές τους τράπεζες, κυρίως η υπό ρώσικο έλεγχο Πειραιώς, και μεσοπρόθεσμα για να εκβιάσουν την Ευρώπη να δεχθεί νέο κούρεμα του ελληνικού χρέους. Αυτό το τελευταίο, όχι για την ανακούφιση της χώρας, αλλά για να βυθίσουν παρακάτω την ευρωπαϊκή οικονομία μέσα από την ατέλειωτη ελληνική κρίση. Αποδεικνύει ότι οι ίδιοι αυτοί που ζητάνε το κούρεμα είναι αυτοί που έχουν δημιουργήσει το πελώριο χρέος και που διασφαλίζουν εντατικά ότι το χρέος αυτό θα γιγαντωθεί κι άλλο, αφού φροντίζουν να σκοτώνουν καθημερινά την παραγωγή και έτσι υποχρεώνουν τη χώρα να μην μπορεί να ζήσει χωρίς όλο και μεγαλύτερο δανεισμό. Οι τύποι αυτοί συμπεριφέρονται στο λαό σαν έμποροι ναρκωτικών εξαρτώντας την ύπαρξη του από την κατανάλωση χρέους.

Την ίδια στιγμή, για να πετύχουν το κούρεμα, εξαπατούν το λαό της χώρας μας και τους λαούς της Ευρώπης, παρουσιάζοντας σαν επιτυχία της ελληνικής οικονομίας το πρωτογενές πλεόνασμα. Αυτό είναι στην ουσία το αποτέλεσμα του ότι η χώρα τρώει τις σάρκες της καταπίνοντας χρηματικό κεφάλαιο μέσα από την υπερφορολόγηση του πληθυσμού, την υπερφορολόγηση των επιχειρήσεων και το μόνιμο κανόνι του κράτους προς τους πολίτες και τις επιχειρήσεις στους οποίους χρωστάει. Επιπλέον είναι ένα πλασματικό νούμερο που δεν λαμβάνει υπόψη του τα ελλείμματα άλλων οργανισμών που το κράτος αναπληρώνει, όπως το αυξανόμενο έλλειμμα των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν μπορεί να υπάρχει

πρωτογενές πλεόνασμα την ώρα που βυθίζονται οι εξαγωγές, πέφτει η βιομηχανική παραγωγή (4,6% τον Αύγουστο σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ), και οι εμπορικές επιχειρήσεις παρουσιάζουν μία πελώρια πτώση στον τζίρο τους (500 εκ ευρώ τον Οκτώβριο σύμφωνα με την ΕΣΣΕ), δηλαδή την ώρα που η οικονομία συνθλίβεται παραπέρα και ο λαός υποφέρει από τη φτώχεια και την ανεργία που είναι το άμεσο αποτέλεσμα του συνεχιζόμενου παραγωγικού, ιδιαίτερα του βιομηχανικού σαμποτάζ.

Μέσα από το σαμποτάζ της παραγωγής οι προβοκάτορες που κυβερνούν τη χώρα σαν κυβέρνηση ή αντιπολίτευση ανοίγουν το δρόμο στους ρώσους και κινέζους αποικιοκράτες καθώς και κάποιους συνεργάτες

τους ντοπιους και ξένους να πάρουν τζάμπα στα χέρια τους αρπάξουν τις στρατηγικές ελληνικές υποδομές (λιμάνια, σιδηροδρομούς), αλλά και βιομηχανικές μονάδες (όπως η Δωδώνη, και η ΣΕΚΑΠ) και μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες (πχ “Μακεδονία Παλλάς”).

Παράλληλα με τη διαρκή απειλή των εκλογών από το ΣΥΡΙΖΑ και με την απειλή του ότι δεν θα αναγνωρίσει το χρέος, η κυβέρνηση προχώρησε στην προβοκατόρική ενέργεια να βγει σαν κανονική χώρα στις αγορές χρέους την ώρα που η ίδια ανακοίνωσε ότι δεν ήθελε νέα δανειακή στήριξη από την ΕΕ και το ΔΝΤ ούτε νέα μνημόνια. Αυτό κατέληξε σε ένα φιάσκο που ανέβασε ξαφνικά στα ύψη τα επιτόκια δανεισμού της χώρας, έσπειρε νέο πανικό στην Ευρώπη, προκάλεσε μεγάλο πρόβλημα στις χώρες του νότου που έχουν βγει ομαλά από τα μνημόνια, και μεγάλωσε την οικονομική ύφεση σε όλη την ευρωζώνη.

Πως οι Σαμαράς και Τσίπρας έστησαν το σκηνικό που εκτόξευσε τα επιτόκια δανεισμού

Η υπόθεση μεθοδεύτηκε ως εξής: Στα τέλη Σεπτεμβρίου ο Σαμαράς προγραμματίσει συνάντηση με τη Μέρκελ για πολιτική στή-

ριξη, που σήμαινε πρακτικά μία υπόσχεση για κούρεμα του χρέους, με τη μορφή της μείωσης των τόκων και της χρονικής επιμήκυνσης της αποπληρωμής του σαν οφειλόμενη υποτίθεται επιβράβευση για το πρωτογενές πλεόνασμα. Έτσι παρουσιάστηκε το περιεχόμενο της συνάντησης στον εσωτερικό και στο γερμανικό τύπο, την ώρα που ο Τσίπρας από τη ΔΕΘ δήλωνε ότι “οι εκλογές έπρεπε να έχουν γίνει χθες”. Με αυτό τον τρόπο ο Σαμαράς εμφανίστηκε να εξαρτά την παραμονή του στην κυβέρνηση από την ευρωπαϊκή στήριξη στο κούρεμα του χρέους. Στη συνάντηση με τη Μέρκελ και ενώ δεν πήρε καμία υπόσχεση για κούρεμα ο Σαμαράς δήλωσε ότι θα ζητήσει από το ΔΝΤ να διακόψει το δανειακό πρόγραμμα για την Ελλάδα και ότι θα παραιτηθεί από τις δόσεις του 2015 και του 2016 που είχαν προγραμματιστεί να δοθούν. Σημειώνουμε ότι σύμφωνα με το δεύτερο δανειακό πρόγραμμα για το οποίο έχει υπογραφεί το δεύτερο μνημόνιο, η Ελλάδα θα πάρει τα τελευταία δανεικά από ΕΕ και ΕΚΤ στο τέλος του 2014 μετά την αξιολόγηση της τρόικας, και απομένουν οι δόσεις του 2015 και του 2016 που θα έδινε το ΔΝΤ. Πρακτικά, η αναγγελία Σαμαρά για διακοπή της συνεργασίας με

συνέχεια στη σελ. 2

ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΣΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ, ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΣΤΟ ΚΟΜΠΑΝΙ

Η αλήθεια δεν είναι ποτέ εκεί που συμφωνούν οι δύο υπερδυνάμεις

συνέχεια στη σελ. 6

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Παραγωγικό σαμποτάζ, σελ. 3, • Καμπάνια της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ κατά του Π. Φύσσα και του αντιναζιστικού αγώνα, σελ. 5, • Οι Έλληνες και Τούρκοι αριστεροί και δημοκράτες γνώρισαν το πραγματικό πρόσωπο του ΡΚΚ, σελ. 10, • Αμφίπολη: Οι απατεώνες ηγέτες και η παράκρουση ενός έθνους σε κρίση, σελ.11, • Το σπουδαίο δημοκρατικό κίνημα του Χονγκ Κονγκ χαντακώνεται σε αυτή τη φάση από την καθοδήγησή του

ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΥΝΘΕΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

το ΔΝΤ σημαίνει την πρόωγη έξοδο από το δεύτερο μνημόνιο που προβλέπει δανεισμό με σταθερό χαμηλό επιτόκιο, οπότε η χώρα από το 2015 θα αναγκαστεί να αναζητήσει δανεικά στις αγορές.

Η είδηση που βγήκε από τη συνάντηση με τη Μέρκελ ήταν ότι η ελληνική κυβέρνηση θα έβγαине στις αγορές με μη βιώσιμο χρέος και ότι μετά το τέλος του χρόνου δεν θα στηριζόταν οικονομικά από κανένα πρόγραμμα. Ταυτόχρονα ο ΣΥΡΙΖΑ δήλωσε ότι η κυβέρνηση έχει τελειώσει, και ότι το Μάρτη θα γίνουν εκλογές στις οποίες μπορεί να σχηματίσει και αυτοδύναμη κυβέρνηση. Την ίδια στιγμή όλα τα γκάλοπ έδειχναν αύξηση των ποσοστών του ΣΥΡΙΖΑ και πτώση της ΝΔ.

Η ανακοίνωση μίας πρόωρης εξόδου στις αγορές για αναζήτηση δανεικών, για μία κυβέρνηση που την ίδια στιγμή διαπραγματεύεται το κούρεμα του προηγούμενου χρέους της γιατί λόγω όλο και πιο μειωμένων εξαγωγών δεν μπορεί να το ξεχρεώσει, και μέσα σε συνθήκες πολιτικής αστάθειας, είναι μία κίνηση αυτοκτονίας. Και έτσι λειτούργησε. Το ελληνικό σπρεντ αμέσως σκαρφάλωσε στα ύψη και το επιτόκιο του 10ετούς ομολόγου του ελληνικού δημοσίου εκτινάχθηκε κοντά στο 7%. Την ίδια στιγμή το ελληνικό χρηματιστήριο άρχισε να πέφτει. Παρόλα αυτά οι Σαμαράς-Βενιζέλος επέμειναν να διαφημίζουν το σχέδιο της εξόδου της χώρας από το μνημόνιο, με αποτέλεσμα στα μέσα Οκτωβρίου το επιτόκιο να ξεπεράσει το 7%, που ήταν η πιο ψηλή άνοδος από το Μάρτη, και το χρηματιστήριο να πέσει κάτω από τις 1000 μονάδες.

Η εκτόξευση του σπρεντ στην Ελλάδα σκόρπισε πανικό στην ευρωζώνη για την απειλή της μεταδοσης μίας νέας πιστωτικής κρίσης χρέους στο νότο, τη στιγμή της χειρότερης οικονομικής ύφεσης στην ευρωζώνη, με τη Γαλλία να έχει πρόβλημα μεγάλου κρατικού ελλείματος και την πιο ισχυρή οικονομία της ΕΕ, τη γερμανική να παρουσιάζει στασιμότητα στην ανάπτυξη (στο δεύτερο τρίμηνο του 2014 το ΑΕΠ της Γερμανίας μειώθηκε κατά 0,2%, ενώ η βιομηχανική παραγωγή την ίδια περίοδο μειώθηκε κατά 1%).

Αυτή ήταν μία προβοκάτσια ανάλογη με εκείνη του Γ. Παπανδρέου όταν ανακοίνωσε δημοψήφισμα για το μνημόνιο το 2011, και στην ουσία ένας ωμός εκβιασμός στην Ευρώπη να συμφωνήσει για ένα νέο κούρεμα του χρέους. Είναι χαρακτηριστική η κυνική δήλωση ενός κυβερνητικού αξιωματούχου στο Reuters: *“Πρόκειται απλά για νευρική κατάσταση. Μια συμφωνία (για την μεταμνημονιακή περίοδο) μπορεί να τα ανατρέψει όλα αυτά και θα τα ανατρέψει... Δεν επηρεάζονται τα σχέδιά μας”*

(<http://www.imerisia.gr/article.asp?catid=26516&subid=2&pubid=113367657>)

Με αυτό τον τρόπο λειτουργούν μόνο προβοκάτορες που θέλουν την καταστροφή της χώρας και την αποσύνθεση της Ευρώπης. Όλη η φιλολογία για έξοδο από τα μνημόνια δεν είναι παρά μία φούσκα από τη στιγμή που η οικονομία καταρρέει και είναι αδύνατο να βγει στις αγορές όπως έκαναν οι άλλες χώρες του νότου που ναι μεν βασάνισαν τους λαούς τους με πείνα, όπως θέλουν πάντα οι πιστωτές για να πάρουν όσο πιο γρήγορα μπορούν πίσω τα λεφτά τους, αλλά τουλάχιστον ακολούθησαν δρόμο παραγωγικής ανάπτυξης για την έξοδο από τα μνημόνια. Ήδη προετοιμάζουμε το κλίμα για ένα νέο δανεισμό από την Ευρώπη με ευνοϊκούς όρους που την ονομάζουν “προληπτι-

κή γραμμή στήριξης”. Με όποια μορφή και αν γίνει αυτός ο δανεισμός, δεν υπάρχει περίπτωση να μη συνοδεύεται από συμφωνία με όρους διασφάλισης αποπληρωμής του νέου δανείου, δηλαδή με συμφωνία για επιτήρηση και λήψη νέων μέτρων πείνας. Ούτε καν η επιτήρηση του ΔΝΤ πρόκειται να φύγει από τη χώρα γιατί το ΔΝΤ έχει δανείσει ήδη αρκετά δις στη χώρα και θα διεκδικήσει τη συμμετοχή του στην επιτήρηση όσα η χώρα δεν τα ξεχρεώνει.

Οι ξαφνικοί δεσμοί φιλίας ΣΥΡΙΖΑ-ΔΝΤ

Οι μεθοδεύσεις και οι εκβιασμοί των προβοκατόρων είχαν σα συνέπεια καταρχήν να φορτώσουν την ελληνική κρίση χρέους εξολοκλήρου στην Ευρωζώνη μετά τη διακοπή του προγράμματος δανεισμού από το ΔΝΤ που αποφάσισαν οι Σαμαράς-Βενιζέλος και την οποία στήριξε ο ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι τώρα είναι σε θέση να μπορούν να εκδιώκουν σε συμμαχία με το ΔΝΤ (δηλαδή με τις ΗΠΑ του Ουπάμα, και κυρίως τη Ρωσία και την Κίνα) την Ευρώπη για ένα νέο κούρεμα χρέους. Σε αυτό το ρόλο το ΔΝΤ θα είναι σε θέση να διεκδικεί την όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή του στους ευρωπαϊκούς οικονομικούς μηχανισμούς. Ήδη η Λαγκάρντ μίλησε σε συνέντευξη της για το θέμα για την ανάγκη υιοθέτησης πιο υποστηρικτικής νομισματικής πολιτικής στην Ευρωζώνη (Έθνος, 10/10/2014).

Ακριβώς για να βοηθήσει να στηθεί αυτή η συμμαχία με το ΔΝΤ ο ΣΥΡΙΖΑ δήλωσε ότι το χρέος προς το ΔΝΤ είναι το μόνο που αναγνωρίζει! Αυτή τη θέση την πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ επειδή στο ΔΝΤ είναι πανίσχυρη η Κίνα με τα πελώρια δανειστικά κεφάλαια και κυρίως η ρώσικη πολιτική επιρροή μέσω των BRICS, δηλαδή η επιρροή του αφεντικού του. Έτσι ξαφνικά το μέχρι χθες εργαλείο των “κερδοσκόπων της αγοράς”, ξεπλύθηκε στο λεφτό από τον δίχως αρχές ΣΥΡΙΖΑ και έγινε ένας μεγάλουψυχος δανειστής και φίλος της Ελλάδας. Συγκεκριμένα ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Σταθάκης πριν λίγες μέρες δήλωσε χωρίς μισόλογα σε πρωινό δελτίο ειδήσεων του ΜΕΓΑ τα εξής: *“Είπαμε εμείς ποτέ ότι δεν θα πληρώσουμε το χρέος του ΔΝΤ; Το ΔΝΤ είναι σχέση συγκεκριμένη. Τα ευρωπαϊκά είναι προς διαπραγμάτευση”* (http://www.enikos.gr/politics/272236.BINTEO-Sta8akhs_8a_plhrw8ei_to_xreos_pr.html).

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έμεινε μόνο σε αυτά τα πρωτοφανή “ανοίγματα”. Ο Τσίπρας είχε μία εγκάρδια συνάντηση τον Ιούνιο με τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Ντράγκι, υποστηρικτή της γραμμής για υπερδανεισμό της ΕΕ και κυρίως πρόωγη χρηματοπιστωτική ενοποίηση της, που θα οξύνει τις εσωτερικές πολιτικές της αντιθέσεις όπως ακριβώς θέλουν οι ρωσόδουλοι, αλλά και σε κάθε περίπτωση αφοσιωμένο υποστηρικτή των ελλήνων μπαταχτζήδων. Ο Ντράγκι, υποστηρίζει το πάγιο ελληνικό αίτημα του διακομματικού καθεστώτος για αγορά κρατικού χρέους και έκδοση ευρω-ομολόγων από την ΕΚΤ, δηλαδή υποστηρίζει τη μετατροπή του ελληνικού χρέους σε ευρωπαϊκό χρέος. Σε αυτή τη συνάντηση ο Τσίπρας έκθεσε πως *“χωρίς διαγραφή μεγάλου μέρους του ελληνικού δημόσιου χρέους, ρήτρα ανάπτυξης, προκειμένου να υπάρξει πορεία προς τα μπρος με αναπτυξιακή προοπτική, δε θα μπορέσουμε να ξεφύγουμε από την δίνη της οικονομικής κρίσης”*.

Μπαίνει εδώ το ερώτημα, γιατί κατά τον

Τσίπρα με το χρέος της Ελλάδας στο ΔΝΤ μπορεί να προχωρήσει περίφημα η ανάπτυξη, ενώ με το χρέος της Ελλάδας προς την Ευρώπη δεν μπορεί να προχωρήσει ούτε βήμα; Τέτοιοι πολιτικοί απατεώνες δεν έχουν ανάγκη να δώσουν εξηγήσεις σε τέτοια ερωτήματα, τους αρκεί όσα ξεστομίζουν να βολεύουν τον Πούτιν.

Ο Ντράγκι βοηθάει αποφασιστικά τις ελληνικές τράπεζες να περάσουν το ευρωπαϊκό τεστ και δίνει άλλο ένα κούρεμα του χρέους

Ο Ντράγκι κατανόησε πολύ καλά τον Τσίπρα όπως κατανόει συνήθως το Σαμαρά και το οικονομικό επιτελείο της ελληνικής κυβέρνησης με το οποίο έχει συχνές επαφές. Η στήριξη του Ντράγκι στο σχέδιο Σαμαρά-Βενιζέλου για πρόωγη έξοδο από το μνημόνιο σε συνδυασμό με κούρεμα του χρέους ήταν κρίσιμη για να ενισχύσει τη διαπραγματευτική θέση της επίσημης Ελλάδας των μπαταχτζήδων. Μία βασική προϋπόθεση αυτής της διαπραγμάτευσης ήταν να περάσουν οι ελληνικές τράπεζες τα περίφημα stress tests δηλαδή τις ασκήσεις αντιμετώπισης των επισφαλειών που έχουν ή που είναι πιθανό να αποκτήσουν (κόκκινα δάνεια κλπ) με κύριο κριτήριο την κεφαλαιακή τους επάρκεια.

Μετά την εκτίναξη του σπρεντ των ελληνικών ομολόγων από την προβοκάτσια Σαμαρά, και πριν ανακοινωθούν τα αποτελέσματα των stress tests ο Ντράγκι προώθησε δύο μέτρα στήριξης των ελληνικών τραπεζών για την ενίσχυση της ρευστότητας τους:

Το πρώτο ήταν *“να μειώσει το “κούρεμα” που επιβάλλει στους τίτλους (ομολόγια, κλπ) που δίνουν οι ελληνικές τράπεζες ως ενέχυρα για να δανειστούν από την ΕΚΤ. Με τη μείωση του “κούρεματος”, οι τράπεζες θα μπορούν να πάρουν με τα ίδια ενέχυρα 12 δις. ευρώ ρευστότητα επιπλέον. Για παράδειγμα, σήμερα οι ελληνικές τράπεζες για να δανειστούν 40 ευρώ από την ΕΚΤ θα πρέπει να δώσουν ενέχυρα αξίας 100 ευρώ. Διότι η ΕΚΤ επιβάλλει “κούρεμα” περίπου 60% κατά μέσο όρο. Με τη νέα απόφαση το ποσοστό αυτό μειώνεται”*. Το δημοσίευμα ονομάζει το μέτρο αυτό του Ντράγκι *“προστατευτικό δίχτυ από τον πανικό των αγορών”* (Καθημερινή, 16/10/2014).

Από τη ρύθμιση αυτή ευνοήθηκε κυρίως η Πειραιώς, η τράπεζα που ελέγχεται από κεφάλαια του ρώσου ολιγάρχη Νέσις και την οποία το διακομματικό καθεστώς έχει γιγαντώσει. Αυτή είχε τα κατά πολύ μεγαλύτερα ποσά σε επισφάλειες από κόκκινα και αναδιρθρωμένα δάνεια από τις τέσσερις συστημικές τράπεζες (Πειραιώς, Alpha, Εθνική και Eurobank).

Το ότι οι ελληνικές τράπεζες πέρασαν τα stress tests επιτρέπει στην κυβέρνηση να διεκδικήσει ένα ποσό 11 δις από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, δηλαδή από τα κεφάλαια που είχε δεσμεύσει η Ευρώπη για την ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των ελληνικών τραπεζών, αν εμφανιζόταν πρόβλημα. Έτσι η όποια κυβέρνηση θα μπορεί να μην πάρει τις δόσεις του ΔΝΤ για το 2015 και να καλύψει το λεγόμενο χρηματοδοτικό κενό. Αυτό είναι επίσης αντικείμενο διαπραγμάτευσης όπως και το κούρεμα του χρέους. Το συγκεκριμένο ποσό, αν εγκριθεί μία τέτοια διευκόλυνση, θα πρέπει να επιστραφεί από την Ελλάδα στον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης οπότε θα μπορεί να δανειζεται από αυτό το

συνέχεια ση σελ. 13

κεφάλαιο που θα δεσμευτεί για τις δανειακές ανάγκες της χώρας. Όποιο ποσό δανίζεται από αυτό το κεφάλαιο θα προστίθεται στο συνολικό της χρέος. Αυτή τη διευκόλυνση τη ζητάει η ελληνική κυβέρνηση με μία “χαλαρή επιτήρηση” που σημαίνει ουσιαστικά μία νέα συμφωνία με τους δανειστές, είτε ονομαστεί μνημόνιο είτε όχι. Δηλαδή, τα ποσά που δεν θα πάρει η Ελλάδα από το ΔΝΤ θα τα επιβαρυνθεί ο ευρωπαϊκός προϋπολογισμός.

Το δεύτερο μέτρο που πήρε ο Ντράγκι και το οποίο πέρασε με διαφωνία τόσο της Γαλλίας όσο και της Γερμανίας είναι να μπορεί να αγοράζει η ΕΚΤ ενυπόθηκα ελληνικά και κυπριακά ομολόγια (ABS) παρόλο που μέχρι τώρα κάτι τέτοιο αποκλείεται για χώρες με πολύ χαμηλή πιστοληπτική ικανότητα όπως η Ελλάδα και η Κύπρος. Για να προχωρήσει αυτό το μέτρο ο Ντράγκι θα χρειαστεί να αυξήσει τον προϋπολογισμό της ΕΚΤ κατά 1 τρις με μεγάλο ρίσκο να χαθούν τεράστια κεφάλαια από την κεντρική τράπεζα που ρυθμίζει την ευστάθεια του ευρώ.

Όχι στη ρωσόδουλη πολιτική του διακομματικού καθεστώτος. Πάλη ενάντια στο σαμποτάζ και στην αποικιοποίηση της χώρας.

Μέσα από τέτοια μέτρα που ζητάει και κερδίζει η ελληνική ρωσόδουλη πολιτική ηγεσία βαθιάει η διάσπαση, και η οικονομική και πολιτική κρίση στην Ευρώπη, που κλυδωνίζεται μέρα με τη μέρα όλο και περισσότερο, ενώ η Ελλάδα όχι μόνο δεν σώνεται, αλλά παθαίνει ότι και ο ναρκομανής. Ανακουφίζεται προσωρινά για να πονέσει αόριστα και να βασανιστεί και να ταπεινωθεί απόλυτα στη συνέχεια. Ο λαός μας πρέπει να μάθει ότι ακόμα και αν αύριο χαριστεί όλο το χρέος στην Ελλάδα, από αύριο κι όλας δεν θα μπορεί να ζήσει χωρίς

συνέχεια στη σελ. 5

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

ΣΤΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΤΟΥ ΝΕΣΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΤΟΥ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟ ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ

Την περίοδο πριν την κρίση οι ρωσόδουλοι πραγματοποιούσαν το παραγωγικό τους σαμποτάζ, για να παραδώσουν πολύ αργότερα τη χώρα σχεδόν κατεστραμμένη και φτηνή στα νύχια του ρωσοκινέζικου σοσιαλμπενιαλισμού.

Σήμερα, ιδιαίτερα μετά την κρίση, η πολιτική τους έχει περάσει σε άλλο στάδιο. Τώρα ενώ καταστρέφουν παράλληλα παραδίδουν τις παραγωγικές δυνάμεις στη νέα ανατολικά αφεντικά και την δουλική τους νέα κρατικοδίαιτη γραφειοκρατία. Έχουμε γαψει αρκετά για την Πειραιώς, την ΑΤΕ, τη Δωδώνη, τη Σεκάπ, τον ΟΠΑΠ, το ξενοδοχείο Μακεδονία κλπ. Πρόσφατα διαπιστώσαμε ότι εντελώς αθόρυβα οι ρωσόδουλοι φάγανε το Ερρίκος Ντυνάν μετά από δεκαετίες σαμποταρίσματος της γενικά θετικής αναπτυξιακής διοίκησης της με κάθε τρόπο και κυρίως με την κλασική φασιστική, μέθοδο της αναζήτησης και διόγκωσης υπαρκτών σκανδάλων ή με την προβοκατόρικη “ανακάλυψη” ανύπαρκτων σκανδάλων. Αυτή είναι η κλασική μέθοδος εξόντωσης των οικονομικών και πολιτικών αντιπάλων της πουτινικής κρατικοολογαρχίας.

Δεν ξέρουμε αν στο Ερρίκος Ντυνάν έγιναν και πόσα και τι βάρους σκάνδαλα. Βλέπουμε όμως ότι σύμφωνα με το ΒΗΜΑ της 6-7: “Πολιτικοί, κομματικά στελέχη, καλλιτέχνες αλλά και “ισχυροί” της Πολιτείας φαίνεται να εμπλέκονται σε δικογραφία της Εισαγγελίας Διαφθοράς. Αποκαλύπτεται ότι για την τριετία 2007-2010 χάθηκαν, λόγω δωρεών, 19,6 εκατ. ευρώ... Οι συνολικές εκπώσεις έφθασαν την ίδια περίοδο τα 34.052.087 ευρώ” και τελικά το νοσοκομείο βρίσκεται να χρωστάει 90 εκατ. ευρώ προς την τράπεζα Κύπρου, η οποία το μεταβίβασε στον Πειραιώς, της οποίας ο σχετικά μεγαλύτερος μέτοχος είναι ο ρώσος Νέσις, χωρίς να είναι γνωστό ποιοι έχουν αγοράσει σε αυτήν τα τελευταία χρόνια άλλες μετοχές. Όλο απάτες γίνανε δηλαδή στο Ντυνάν αλλά η μόνη καθαρή είναι η Τράπεζα Πειραιώς που βρέθηκε να έχει αυτό το πελώριο και υπερσύγχρονο νοσοκομείο στο χέρι για 90 όλα-όλα εκατομμύρια Ευρώ. Αυτή λοιπόν προχώρησε στον πλειστηριασμό του νοσοκομείου για αυτά τα χρέη. Πριν όμως από την πλειστηριασμό, στις 19 Σεπτέμβρη ο υπουργός υγείας Βορίδης εισάγει άσχετη τροπολογία στο νομοσχέδιο “για την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων” η οποία προέβλεπε ότι “σε περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού στοιχείων ενεργητικού ιδιωτικής νοσηλευτικής μονάδας ή ιδιωτικής κλι-

νικής, ως επιχείρησης ή συνόλου περιουσίας, και ανεξάρτητα από τη νομική της μορφή, μεταβιβάζεται μαζί με τα ανωτέρω αυτοδικαίως στον πλειοδότη η διοικητική άδεια ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικής κλινικής που τυχόν υπάγεται στην κατάσχεση ή συνδέεται με μεταβιβαζόμενα στοιχεία ενεργητικού, εφόσον ο νέος φορέας πληροί τις προβλεπόμενες νόμιμες προϋποθέσεις” (<http://www.imersia.gr/article.asp?catid=26519&subid=2&pubid=113349964>).

Έτσι η Πειραιώς συστήνει μια θυγατρική ονόματι ΗΜΙΘΕΑ ΑΕ και παίρ-

Την ίδια στιγμή δίνεται στην “Ακτωρ” του ανατολικού κρατικο-ολιγάρχη Μπόμπολα το λιγνιτωρυχείο της Βεύης που αποτελεί προέκταση γειτονικού κοιτάσματος που έχει παραχωρηθεί στη ΔΕΗ για την τροφοδοσία της μονάδας Μελίτη 1, αλλά η ΔΕΗ αδυνατεί μέχρι σήμερα να το εκμεταλλευτεί πλήρως και αυτό γιατί γεωλογικά και τεχνικά δεν μπορεί να αξιοποιηθεί χωρίς την παράλληλη αξιοποίηση του κοιτάσματος που παραχωρείται στην ΑΚΤΩΡ. Όπως γράφει η Καθημερινή της 25-16: “Η παραχώρηση του κοιτάσματος θα δώσει τη δυνατότητα επέκτασης της εκμετάλλευσης του γειτονικού κοιτάσματος που εκμεταλλεύεται η ΔΕΗ και τροφοδοτεί κατά ένα μικρό μέρος σήμερα τη μονάδα Μελίτη 2 της Φλώρινας. Το γεγονός ότι το κοιτάσμα της Βεύης που εκμεταλλεύεται η ΔΕΗ όπως και η αδειοδοτημένη μονάδα Με-

Η ΣΥΡΙΖΑΙΑ περιφερειάρχης συνεχής με όσα είχε εξαγγείλει πριν τις αυτοδιοικητικές εκλογές με επιστολή που έστειλε πρόσφατα προς τους δημάρχους που εμπλέκονται με τη διαχείριση των απορριμμάτων του νομού Αττικής, έβαλε επίσημα τέλος στους διαγωνισμούς για την υλοποίηση 4 μονάδων επεξεργασίας απορριμμάτων σε Φυλή, Άνω Λιόσια, Γραμματικό και Κερατέα. Τα τέσσερα αυτά έργα θα κατασκευάζονται μέσω του θέσμου ΣΔΙΤ (Σύμπραξη Δημόσιου - Ιδιωτικού Τομέα) και το μισό περίπου του εκτιμώμενου προϋπολογισμού τους, ύψους 450 εκατ. ευρώ, θα προερχόταν από το ΕΣΠΑ. Οι

ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΙΝΟΥΝ ΤΗ ΛΕΙΑ ΣΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΣΤΑ το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου κατά το χρονικό διάστημα Ιανουαρίου-Αυγούστου 2014 ανήλθε σε 13.542,4 εκατ. Ευρώ, παρουσιάζοντας αύξηση 5,2% σε σχέση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2013, διευρύνοντας ακόμη πιο πολύ το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, δηλαδή τη βασική αιτία της χρεοκοπίας της χώρας. Οι εξαγωγές μειώθηκαν κατά 3,9%, ενώ οι εισαγωγές μειώθηκαν κατά 0,2% (<http://news.in.gr/economy/article/?aid=1231358363>). Αντί λοιπόν η κυβέρνηση να πάρει άμεσα μέτρα για την πραγματοποίηση επενδύσεων που θα αυξήσουν τις εξαγωγές και θα μειώσουν την ανεργία, εξακολουθεί να διατηρεί μια σειρά παράγοντες που εμποδίζουν οποιαδήποτε επένδυση.

νει, σαν μοναδικός πλειοδότης, το νοσοκομείο έναντι 114 εκατ. ευρώ! πρόκειται για ένα εξευτελιστικό τίμημα για ένα νοσοκομείο που συγκαταλέγεται στα δύο κορυφαία νοσοκομεία της Αττικής. Αν ψάξει κανείς λίγο πράπάνω θα δει ότι Πρόεδρος του Ερρίκος Ντυνάν τοποθετείται από την Πειραιώς κάποιος Κωνσταντίνος Τζουτζουράκης. Βάζοντας κανείς στο Γκουγκλ το “Τζουτζουράκης” μαθαίνει ότι αυτός με

πρόταση του Βγενοπούλου βρέθηκε από τη Μαργίτ να είναι προιστάμενος του τμήματος μετόχων και επενδυτικών σχέσεων του Υγεία, και ότι έφυγε από αυτή τη θέση το 2011. Βγενοπούλος-Μαργίτ-Πειραιώς-Νέσις. Κάθε λέξη και ένας ρωσικός Συνειρμό. Να πως ένας άνθρωπος που δεν έχει σχέση με την Νοσκομειακή διοίκηση σαν τέτοιας εκτοξεύεται στην ηγεσία του Ντυνάν.

ΣΤΟΝ ΑΚΤΩΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΓΝΙΤΩΡΥΧΕΙΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΒΕΥΗΣ

λίτη 2 συμπεριλαμβάνεται στα πάγια που θα εισφερθούν στη “Μικρή ΔΕΗ” προσδίδει στην εταιρεία ΑΚΤΩΡ ρόλο στην αναμενόμενη ιδιωτικοποίηση. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η εταιρεία ΑΚΤΩΡ διαχειρίζεται μέσω σύμβασης που έχει υπογράψει με τη ΔΕΗ και το λιγνιτωρυχείο της Αχλάδας που τροφοδοτεί τη Μελίτη 1”.

Και ενώ η νέα ρωσόδουλη κρατικοδίαιτη αστική τάξη μεγαλώνει, η πιο παλιά τέως δυτικόφιλη αστική τάξη της χώρας δηλώνει την υποταγή της στο κατεξοχήν κόμμα του βιομηχανικού σαμποτάζ, τον όλο και πιο ξεφωνημένο στη ρωσοφιλία του ΣΥΡΙΖΑ. Πιο συγκεκριμένα, στην ιστοσελίδα onsports.gr, που ανήκει στον όμιλο εταιρειών του Δ. Γιαννακόπουλου, εκ των ιδιοκτητών της φαρμακοβιομηχανίας ΒΙΑΝΕΞ και της ομάδας μπάσκετ του ΠΑΟ, αναρτήθηκε άρθρο που μεταξύ άλλων γρά-

φει: “Το περιβάλλον του προέδρου της ΚΑΕ άλλωστε, βεβαιώνει ότι ο Δημήτρης Γιαννακόπουλος εκτιμά πως η μοναδική λύση για τη σωτηρία της Ελλάδας είναι ο ΣΥΡΙΖΑ”. Από κοντά και μια άλλη μεγαλοαστή, η Γ.Αγγελούδου δηλώνει στην Καθημερινή: “Είμαι απέναντι στο σύστημα”, λέει η Γιάννα Αγγελούδου, στην πρώτη συνέντευξή της μετά από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 στην “Καθημερινή”. Μιλώντας στον Στέφανο Κασμάτη, αποκαλύπτει ότι παρακολουθεί με ενδιαφέρον τον ΣΥΡΙΖΑ και δηλώνει ότι ευχαρίστως θα ψήφιζε ένα κόμμα που φέρνει μία νέα αντίληψη για τα πράγματα” (<http://www.iefimerida.gr/news/174593>).

Αυτή είναι η απόλυτη παρακμή μια τάξης που δεν είχε ποτέ της χαρακτήρα και που πάντα έσκυβε δουλικά το κεφάλι στον κάθε ισχυρό της φάσης.

Η ΔΟΥΡΟΥ ΑΚΥΡΩΝΕΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

τέσσερις μονάδες θα διαχειρίζονταν το σύνολο των απορριμμάτων των νοικοκυριών, τα οργανικά υλικά και τα υπολείμματα από τα κέντρα διαχείρισης ανακυκλώσιμων υλικών, αυτά που περιέχονται στους μπλε κάδους που βλέπουμε στους δρόμους της Αθήνας. Δηλαδή από τη στιγμή που θα ξεκινούσε η λειτουργία των μονάδων αυτών, τα σκουπίδια που θα εισέρχονταν σε αυτές θα “έβγαιναν” με τη μορφή ανακυκλώσιμων υλικών (π.χ. αλουμίνιο ή χαρτί), κομπόστ και πράσινης ενέργειας. Τα υπόλοιπα από την επεξεργασία θα οδηγούνταν στους ΧΥΤΥ. Η αιτιολογία που ανέφερε η Δούρου στην επιστολή της εί-

“η ακύρωση των εν εξελίξει διαγωνισμών ήταν επιβεβλημένη, καθώς τα έργα αυτά αποτελούν “μήτρα παραγωγής σκανδάλων” (capital.gr, 7-10). Όμως στελέχη που εμπλέκονται στους διαγωνισμούς έχουν αντίθετη άποψη “Θα αναμέναμε από την νέα Περιφερειάρχη Αττικής να μελετήσει και να διορθώσει τυχόν αστοχίες στις προδιαγραφές των διαγωνισμών σε συνεργασία με την γραμματεία ΣΔΙΤ, αντί να ακυρώσει τους διαγωνισμούς για τις μονάδες επεξεργασίας στερεών απορριμμάτων στη Αττική με κίνδυνο να χαθούν κονδύ-

Η ΔΟΥΡΟΥ ΑΚΥΡΩΝΕΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 3

λια και να επιβληθούν πρόστιμα. Η υπάρχουσα διαδικασία, μέσω ΣΔΙΤ, επιτρέπει την αναθεώρηση των όρων των έργων της Αττικής, καθώς δεν έχουν εγκριθεί ακόμη τα τελικά τεύχη δημοπράτησης” (στο ίδιο).

Η Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ και χρόνια

του τύπου, που η ίδια διέψευσε, ετοιμάζει σχέδιο για την εξαγωγή των σκουπιδιών στην Κίνα.

Όμως αργότερα στις 24-10 στη συνεδρίαση της περιφέρειας Αττικής η Δούρου έφερε για ψήφιση έναν προϋπολογισμό που ήταν ο ίδιος που είχε ψηφίσει την προηγούμενη χρονιά η παράταξη του Σγυρού, ο οποίος ήταν τότε περιφε-

ζητά να κλείσουν οι ΧΥΤΑ και να αντικατασταθούν από σύγχρονες μονάδες επεξεργασίας. Εάν αυτό δεν συμβεί άμεσα τότε η Ελλάδα θα βρεθεί για πολλοστή φορά να πληρώνει υπέρογκα πρόστιμα. Την ίδια στιγμή, η Δούρου αναφέρει στην επιστολή της ότι “η υφιστάμενη εγκατάσταση στη Φυλή θα πρέπει σταδιακά να κλείσει, ζητώντας από τους δήμους να εκπονήσουν έως το τέλος της χρονιάς τοπικά σχέδια διαχείρισης απορριμμάτων” (στο ίδιο). Τώρα πως θα το κάνουν αυτό κανείς δεν ξέρει. Στο πως θα μεταφερθούν και που οι υπάρχουσες εγκαταστάσεις η Δούρου βέβαια δεν μπόρεσε στον κόπο να απαντήσει. Σύμφωνα με δημοσιεύματα

ρειάρχης, και η οποία Δούρου και η παράταξη της τον είχαν καταψηφίσει καταγγέλοντάς τον ως μνημονιακό και ταξικό. Το παράδοξο είναι ότι σε αυτόν τον προϋπολογισμό υπάρχει η εκτέλεση του έργου κατασκευής ΧΥΤΑ στο Γραμματικό. Αυτή η υπαναχώρηση της Δούρου από τις προεκλογικές της δεσμεύσεις οδήγησε πολλούς κατοίκους του Γραμματικού να την αποδοκίμασουν κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού-αφού τους είχε κοροϊδέψει προεκλογικά λέγοντάς τους ότι δεν θα γινόνταν κανένα ΧΥΤΑ στην περιοχή τους. Έργα και ημέρες σοσιαλιστών!

ΝΕΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ-ΠΑΝΕ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο για το φυσικό αέριο που πρόκειται να ψηφιστεί στη Βουλή και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 του άρθρου 12 η τιμή χρήσης του δικτύου φυσικού αερίου από το ένα ευρώ τη μεγαβατώρα που είναι σήμερα ανεβαίνει στα τέσσερα ευρώ. Η αύξηση είναι οριζόντια σε όλες τις βιομηχανίες, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι αυτή η αύξηση των 3 ευρώ/MWh σημαίνει μια αύξηση στο κόστος αερίου περίπου 8%, όπως καταγγέλει η ένωση βιομηχανικών καταναλωτών ενέργειας.

Όπως είναι γνωστό, και παρόλη τη διαφημισμένη μείωση κατά 15% της τιμής του αερίου από τη Gazprom πέρσι, η τιμή με την οποία το ρώσικο μονοπώλιο πουλά το αέριο στη χώρα μας συνε-

χίζει με διάφορα τερτίπια να είναι κατά 30% ακριβότερη από ότι στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αυτό σημαίνει ότι το κόστος των προϊόντων των ελληνικών βιομηχανιών, ιδιαίτερα της βαριάς βιομηχανίας εντάσεως ενέργειας-χαλυβουργίες, αλουμίνιο-είναι τόσο πολύ αυξημένο με αποτέλεσμα να μην μπορούν να πουλήσουν τα προϊόντα τους στο εξωτερικό, να απολύουν εργάτες και να κινδυνεύουν να κλείσουν. Οι ρωσόδουλοι τότε παρουσίασαν σαν δώρο του φίλου τους Πούτιν αυτή τη συμφωνία. Όμως πρόκειται για μια επαισχυνη αποικιοκρατική συμφωνία. Αυτή πέρα από το γεγονός ότι επεκτείνεται μέχρι το 2026 εξαρτώντας την ελληνική βιομηχανία από τα συμφέροντα της φασιστικής Ρωσίας, συνδέει την τιμή του φυ-

σικού αερίου με την τιμή του πετρελαίου και επίσης ορίζει κατώτερη ποσότητα που πρέπει η χώρα μας να απορροφά. Με βάση αυτή τη συμφωνία και έχοντας μειωθεί η ζήτηση φυσικού αερίου, η χώρα μας δεν κατανάλωσε τις συμφωνημένες ποσότητες με αποτέλεσμα τώρα να πληρώσει τη διαφορά. Αυτό σημαίνει μια πρόσθετη επιβάρυνση 80 εκατ.ευρώ το οποίο θα μετακληθεί σε όλους τους καταναλωτές.

Ήδη νωρίτερα την 1η Οκτωβρίου δημοσιεύθηκε σε ΦΕΚ μια ακόμη αύξηση στη τιμή του φυσικού αερίου. Συγκεκριμένα θεσπίστηκε ο μηχανισμός της επιβολής τέλους ασφάλειας ανεφοδιασμού, με τον οποίο 4 εκ. ευρώ θα συλλέγονται από οικιακούς και βιομηχανικούς καταναλωτές και θα επιδοτούνται 5 εργοστάσια παραγωγής ρεύματος από φυσικό αέριο (2 της ΔΕΗ, 2 της Ελπίντισον και 1 της ΤΕΡΝΑ). Ένα μέρος θα δίνεται για την επιδότηση της κα-

τασκευής πρόσθετων εγκαταστάσεων για αποθήκευση πετρελαίου, ως εναλλακτικού καυσίμου, και ένα μέρος για την αγορά του ίδιου του καυσίμου. Αυτό γίνεται δηλαδή με το αιτιολογικό της ασφάλειας εφοδιασμού σε καύσιμα. Αυτό το νέο σύστημα επιβαρύνει οικιακούς, βιομηχανικούς καταναλωτές και ηλεκτροπαραγωγούς, την ώρα που η κυβέρνηση εξακολουθεί να υπόσχεται χαμηλότερες τιμές φυσικού αερίου. Από 16 λεπτά τη μεγαβατώρα (βιομηχανία) ως 48 λεπτά τη μεγαβατώρα (οικιακοί καταναλωτές).

Αν η κυβέρνηση δεν ήταν δουλκή θα ακολουθούσε την πολιτική των άλλων ευρωπαϊκών χωρών που έχουν χαμηλότερο κόστος ΦΑ ή θα ακολουθούσε το παράδειγμα της Λιθουανίας που απεξάρτησε ένα σημαντικό μέρος της οικονομίας της από το ρώσικο ΦΑ με την υπογραφή συμφωνιών πώλησης ΦΑ με τη Νορβηγία.

Η ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΒΑΣΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Ένας βασικός παράγοντας παραγωγικού σαμποτάζ είναι και η δικαστική γραφειοκρατία σε συνεργασία με τα κόμματα και τα κινήματα των σαμποταριστών, και εννοείται με την πολιτική κάλυψη και τις επεμβάσεις των κυβερνητικών ηγετών-σαμποταριστών. Χωρίς αυτές τις καλύψεις και τις επεμβάσεις μόνοι τους οι δικαστές, σαμποταριστές δεν θα μπορούσαν να κάνουν τέτοια ζημιά στις πενδύσεις. Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει εδώ και χρόνια το δικαστικό σαμποτάζ που στο κέντρο του είναι το σαμποτάζ του Συμβουλίου της Επικρατείας, ιδιαίτερα του βιομηχανοκτόνου 5ου τμήματός του.

Το δικαστικό σαμποτάζ, λειτουργεί ως εξής: όταν ανακοινωθεί η επένδυση και κατατεθούν τα σχετικά έγγραφα για έγκριση, κάποιος-συνήθως δήθεν οικολόγος ή ομάδες πολιτών-που καθοδηγούνται πολιτικά κυρίως από το ΣΥΡΙΖΑ ή παλιότερα και από το ψευτοΚΚΕ, κάνουν προσφυγή στο ΣτΕ. Αυτό καθυστερεί την απόφαση, πολλές φορές και μέχρι δέκα χρόνια, και στο τέλος ο επενδυτής χρεοκοπεί ή φεύγει. Αυτή η δικαστική μορφή του παραγωγικού σαμποτάζ δεν πραγματοποιείται μόνο από το ΣτΕ, αλλά και από όλων των βαθμίδων και ειδικοτήτων τα δικαστήρια.

Για πρώτη φορά η αστική τάξη αρχίζει να συνειδητοποιεί αυτή τη ζημιά χωρίς ωστόσο να καταλαβαίνει ή να θέλει να φανερώσει ότι πρόκειται για συνειδητό, οργανωμένο και μάλιστα πολιτικό σαμποτάζ.

Σύμφωνα λοιπόν με στοιχεία που δημοσιεύει η Καθημερινή στις 26-10: “Εκατοντάδες επενδύσεις, εκατομμύρια εργατοώρες και χιλιάδες θέσεις εργασίας χάθηκαν εξαιτίας της πολυπλοκότητας και των τεράστιων καθυστερήσεων που χαρακτηρίζουν το πλαίσιο απονομής δι-

καιουσύνης. Ολα αυτά, ενώ συμβαίνει τα τελευταία 20 χρόνια να θεσπίζονται 4 ή 5 νόμοι ετησίως σε όλο το φάσμα της Δικαιοσύνης που τιτλοφορούνται “επιτάχυνση της Δικαιοσύνης... Το νομικό πλαίσιο είναι περίπλοκο, με πολλές αντικρουόμενες διατάξεις, ασαφές και διαρκώς μεταβαλλόμενο και μάλιστα κάποιες φορές αναδρομικά. Οι δημόσιες υπηρεσίες δεν έχουν πολλές φορές ξεκάθαρες αρμοδιότητες. Δεν έχουν επίσης υποχρέωση να λαμβάνουν αποφάσεις εντός ορισμένου χρόνου και όταν την έχουν, δεν την εφαρμόζουν χωρίς να υποστούν επιπτώσεις. Οι δικαστικές διαδικασίες είναι εξαιρετικά αργές, σε σημείο που μπορούν ακόμη και να ακυρώσουν επενδύσεις. Με αυτά τα δεδομένα, εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς γιατί η Ελλάδα διατηρεί αρνητικό ρεκόρ ξένων επενδύσεων και πόσο δύσκολα θα επιτευχθεί ο διπλός στόχος ανάπτυξη-απασχόληση εάν δεν δοθεί λύση στο πρόβλημα”.

Αυτός που αποφασίζει για τους νόμους δεν είναι βέβαια τα δικαστήρια αλλά η Βουλή, δηλαδή τα κόμματα που την αποτελούν, η οποία και ψηφίζει τους νόμους. Θα μπορούσαν δηλαδή η κυβέρνηση και τα κόμματα να φέρουν νόμους, ιδιαίτερα τώρα που η χώρα έχει χρεοκοπήσει, οι οποίοι θα απλοποιούν τις διαδικασίες έκδοσης των δικαστικών αποφάσεων και που θα έβαζαν τέρμα στη μακροχρόνια αναμονή. Άλλωστε αυτή είναι μια από τις λίγες σημαντικές μεταρρυθμίσεις στις οποίες επιμένει η Τρόικα. Εδώ είναι χαρακτηριστικό της διακομματικής συννενοχής, ότι κατά την περίοδο που στο υπουργείο δικαιοσύνης ήταν η ψευδοαριστερή ΔΗΜΑΡ, δεν ψηφίστηκε ούτε ένας νόμος που να βάζει φρένο σε αυτήν την κατάσταση.

Καμπάνια της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ ενάντια στις προβοκάτσιες κατά του Π. Φύσσα και του αντιναζιστικού αγώνα

Με κοινή αφίσα και προκήρυξη, η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ κατάγγειλαν τις αλλεπάλληλες προβοκάτσιες που στήθηκαν από τους δήθεν αντιφασίστες "φίλους" του Π. Φύσσα μετά τη δολοφονία του με αποκορύφωμα τα σπασίματα και τις καταστροφές στο Κερατσίνι στην πορεία της 18/9. Η αφίσα με τίτλο "Με αλλεπάλληλες προβοκάτσιες, ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΦΥΣΣΑ!" κολλήθηκε σε όλο το Κερατσίνι.

Στο κείμενο αυτό καταγγέλλουμε ιδιαίτερα τις ηγεσίες του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ΚΕΕΡΦΑ), του ψευτοΚΚΕ (ΠΑΜΕ) καθώς και αυτή των εξωκοινοβουλευτικών και αντιεξουσιαστικών σχηματισμών που πήραν μέρος στην πορεία της 18/9 για την ανοχή τους στους σπασίματες. Προκήρυξη με το ίδιο κείμενο μοίρασαν σύντροφοι και συναγωνιστές στην Αμφιάλη και στα Ταμπουρία το Σάββατο, στις 4/10.

Το μοίρασμα της προκήρυξης στην Αμφιάλη και στα Τα-

μπούρια, είχε εξαιρετικά θετική απήχηση. Πολλοί άνθρωποι διάβασαν την προκήρυξη με μεγάλο ενδιαφέρον και τη συζητούσαν. Ήταν φανερό πως ήταν στις σκέψεις και στην καρδιά των δημοκρατικών ανθρώπων, ότι ήταν αυτές οι καταστροφές στην πόλη που λέρωσαν και τελικά έπνιξαν μία αντιναζιστική εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στη βία της ναζιστικής συμμορίας, και πως τους απασχολούσε έντονα το πως και το γιατί έγιναν όλα αυτά.

Αποδεικνύεται ότι οι προβοκάτσιες του φιλοναζιστικού καθεστώτος δεν θα πετύχουν εύκολα το στόχο τους. Κι αυτό γιατί απ' ό,τι φαίνεται ένα κομμάτι του λαού αυτού αντιστέκεται στη βία και την κτηνωδία του ναζισμού, αντιδρά στην ιδέα της καταστροφής των υλικών όρων της ζωής του και ψάχνει εναγώνια διεξόδους πάλης για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και για την επιβίωση του.

Δημοσιεύουμε παρακάτω την αφίσα της 3/10.

Με αλληπάλληλες προβοκάτσιες ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΦΥΣΣΑ!

Πριν ένα χρόνο οι πιο λυσσασμένοι εχθροί του Π. Φύσσα, οι ναζιστές, τον σκοτώσανε σαν φυσική ύπαρξη. Από τότε θέλουν να τον σκοτώσουν και πολιτικά-ηθικά για λογαριασμό πάλι των ναζιστών κάποιοι δήθεν αντιφασίστες "φίλοι" του. Αυτοί του έδωσαν ήδη τρεις μεγάλες μαχαιριές:

Η πρώτη μαχαιριά ήταν πέσοι όταν εξαπέλυσαν επίθεση στο αστυνομικό τμήμα του Κερατσινίου και έκαψαν μαγαζιά, συκοφαντώντας αυτή την πελώρια ειρηνική διαδήλωση σαν καταστροφική και δίνοντας την ευκαιρία στην αστυνομία να τη διαλύσει. Η δεύτερη μαχαιριά δόθηκε από τους δυο πιστολάδες που σκότωσαν εν ψυχρώ δυο χρυσαυγίτες δήθεν για να εκδικηθούν το θάνατο του Παύλου οπότε πρόσφεραν στους ηγέτες της συμμορίας τη δυνατότητα να εμφανιστούν σαν θύματα του παρακράτους την ώρα που ήταν στο εδώλιο για τα δικά τους αναρίθμητα ρατσιστικά παρακτικά εγκλήματα. Η τρίτη δόθηκε στις 18/9 στην πρώτη επέτειο του θανάτου του Παύλου στο Κερατσίνι, με μια ακόμα μεγαλύτερη επίθεση των ροπαλοφόρων οι οποίοι, δίπλα στην πορεία, έσπασαν μαγαζιά, τράπεζες, ΚΕΠ, αυτοκίνητα, και πετροβόλησαν το Δημαρχείο, σέρνοντας ζωπίσω τους την αστυνομία και τα δακρυγόνα και φέρνοντας τη διάλυση. Έτσι συκοφάντησαν στην πόλη και πανελλαδικά σε ανώτερη κλίμακα τους αντιφασίστες και δυνατόμωσαν πολιτικά τους δολοφόνους του Παύλου.

Πρόκειται για ένα συνεχόμενο και σχεδιασμένο πολιτικό έγκλημα. Γιατί τώρα δεν έχουμε τα σπασίματα και τα καψίματα της πολιτικά τυφλής "άγριας νεολαίας" του 1990, του 2000 ή έστω του 2010. Τώρα είναι γνωστό ότι αυτές οι συμπεριφορές, ιδιαίτερα σε περιόδους οικονομικής καταστροφής, στέλνουν τις φοβισμένες μάζες στους ναζιστές, ενώ ήδη το ναζιστικό λεπίδι κρέμεται πάνω απ' τη χώρα. Δηλαδή τώρα οι ναζιστές είναι μέσα στη Βουλή και το ποσοστό τους μεγαλώνει παρόλο που ο χιτλερικός και ρατσιστικός χαρακτήρας τους ήρθε γυμνός στο φως. Η μισή αστυνομία τους ψηφίζει. Δύο ανώτατοι ως χτες αξιωματικοί του στρατού είναι βουλευτές τους στο ευρωκοινοβούλιο, ενώ ταυτόχρονα στρατιωτικά τμήματα παραλαμβάνουν στις εθνικές επετείους ζητώντας να γδαρθούν οι Αλβανοί για να "ράψουν ρούχα" από το δέρμα τους και δεν τιμωρούνται, όπως δεν τιμωρούνται οι ευέλπιδες που τραγουδούν ύμνους υπέρ της χούντας.

Κι όμως αυτοί που έκαναν τις καταστροφές το 2013 στο Κερατσίνι τις δυνάμωσαν τώρα την ώρα που ο ίδιος ο Π. Φύσσας, είχε διακηρύξει την αντιπάθεια του στην τέτοιου είδους βία, και ενώ οι φίλοι του και οι γονείς του κάλεσαν όσο πιο επίμονα μπορούσαν σε ειρηνική διαδήλωση. Για μας οι σπασίματες της 18/9 του 2014, ότι και να πιστεύουν για τον εαυτό τους, είναι σήμερα ωμοί και αντικειμενικοί προβοκάτορες υπέρ του ναζισμού.

Αλλά οι σπασίματες επειδή κρύβουν τα πρόσωπά τους, δεν αποτελούν το πιο μεγάλο πολιτικό ζήτημα. Το πιο μεγάλο πολιτικό ζήτημα είναι με τους επώνυμους ηγέτες που εμφανίζονται σαν αντιφασίστες αλλά ανέχονται και προστατεύουν τους μασκοφόρους πολιτικά και πρακτικά γιατί τους επιτρέπουν να βρίσκονται δίπλα στις αντιναζιστικές πορείες και να τις προβοκάρουν και να σκοτώνουν έτσι με αλλεπάλληλες μαχαιριές τον αντιναζιστικό αγώνα.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ ΣΥΡΙΖΑ - ΚΕΕΡΦΑ - ΠΑΜΕ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΧΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΣΠΑΣΙΜΑΤΙΕΣ

Καταγγέλλουμε λοιπόν κυρίως τις ηγεσίες του ΣΥΡΙΖΑ, του ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την ηγεσία του κοινού θεωρούμενου αντιφασιστικού τους οργάνου, του ΚΕΕΡΦΑ, αλλά και την ηγεσία του λεγόμενου ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ καθώς και αυτή των εξωκοινοβουλευτικών και αντιεξουσιαστικών σχηματισμών που πήραν μέρος στην πορεία της 18/9, οι οποίες, ενώ ήξεραν ότι διάφορα μπλοκ καλούσαν στην πορεία με γραμμή βίας, **δεν έκαναν απολύτως τίποτα για να εμποδίσουν αυτή τη βία. Δηλαδή δεν έκαναν πρώτο ζήτημα την καταγγελία της προαναγγελθείσας προβοκάτσιας στα καλέσματα, στις προκηρύξεις, στις αφίσες, και στις ομιλίες τους και δεν πήραν**

κανένα μέτρο περιφρούρησης για να εμποδίσουν τις καταστροφές και να κόψουν το χέρι των προβοκατόρων μόλις το σήκωσαν. Μόνο σε χαμηλό στελεχικό επίπεδο αντιστάθηκαν κάποιοι αυθόρμητα μέσα στην πορεία και δέχθηκαν τραυματισμούς από τους τραμπούκους. Αλλά ακόμα και αν υποθέσουμε ότι αυτά δεν μπορούσαν να γίνουν, οι διοργανωτές της πορείας μπορούσαν τουλάχιστον να ρίξουν εκεί μπροστά μαζικά το σύνθημα για πορεία ειρηνική και όχι προβοκάτσιας. Αν 10.000 άνθρωποι φώναζαν τέτοια συνθήματα όπως φώναζε το μικρό μπλοκ της ΟΑΚΚΕ και της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας, τότε το χέρι των ροπαλοφόρων θα έπεφτε ξερό από την ξεφτίλα. Αν μάλιστα τολμούσαν να απαντήσουν με βία στους χιλιάδες ειρηνικούς διαδηλωτές θα είχαν σβήσει πολιτικά για πάντα.

Οι ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΠΑΜΕ συγκάλυψαν αυτό το πολιτικό έγκλημα, καταγγέλοντας ως συνήθως εκ των υστέρων τους σπασίματες σαν κάποιους άγνωστους "προβοκάτορες της ασφάλειας" ή σαν ανεγκέφαλους που "χάλασαν μια ακόμα πορεία με το να προκαλέσουν την επέμβαση της αστυνομίας". Αυτή τη στάση κρύβει και ο υπ αριθμόν ένα ερίοντας εκπρόσωπος της πόλης **συριζαίος δήμαρχος Βρεττάκος επιμένοντας ξεδιάντροπα ότι το πρόβλημα ήταν η αστυνομία.** Με το να δίνουν όλοι αυτοί έμφαση στο ρόλο της αστυνομίας κρύβουν το βασικό δηλαδή **ότι είναι κυρίως οι καταστροφές που χαλάνε ηθικά και πολιτικά την πορεία.** Γιατί αυτές **στρέφουν την πόλη ενάντια στους διαδηλωτές και στις διαδηλώσεις,** ενάντια στον Π. Φύσσα και τελικά υπέρ των ναζί που εμφανίζονται σαν υπερασπιστές της τάξης, της ασφάλειας, και κυρίως των περιουσιών και των δουλειών για τις οποίες τόσο διψάνε οι άνεργοι που αργοσβήνουν στην πόλη. Η διαρκής ανοχή των σχεδόν "θεσμικών" αντιφασιστών της χώρας στις φιλοναζιστικές προβοκάτσιες, δηλαδή η άρνηση τους να τις κάνουν κεντρικό πολιτικό ζήτημα δεν είναι ένα απλό λάθος. **Αυτοί δεν θέλουν εδώ και δεκαετίες να αντιπαλαίψουν πραγματικά τους ναζιστές και να τους συντριψούν, όπως δεν το θέλουν και οι ηγεσίες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.** Αυτό οφείλεται στον κοινό στρατηγικό προσανατολισμό των ναζιστών της "Χρ. Αυγής", της ψευτοαριστερίας και της ηγεσίας ΝΔ-ΠΑΣΟΚ υπέρ της Ρωσίας και του συμμαχικού της φασιστικού άξονα με την Κίνα, πράγμα που το αποκαλύπτει η κοινή υποστήριξη τους στη ρώσικη εισβολή στην Ουκρανία. Να γιατί εδώ και χρόνια κόντρα στη διεθνή αντιρατσιστική σύμβαση τα κοινοβουλευτικά κόμματα υπεράσπισαν με πάθος τη νομιμότητα των ναζι-ρατσιστών της Χ.Α λέγοντας το κολοσσιαίο ψέμα ότι αυτό το επιβάλλει το Σύνταγμα. Να γιατί ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ όπως οι Κωνσταντοπούλου, Γλέζος, Μητρόπουλος καταψήφισαν τις κοινοβουλευτικές κυρώσεις κατά τη Χ.Α λέγοντας ότι είναι αντισυνταγματικές. Να γιατί η τερατώδης διακομματική ανοχή στον εκναζισμό της αστυνομίας και του στρατού. Να γιατί στη Δυτ. Μακεδονία εκλέγεται φιλοναζιστής περιφερειάρχης με τη στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ. Να γιατί όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις δέχονται την εκλογή χρυσαυγίτικων συνδυασμών, δηλαδή ρατσιστικών ομάδων καταρχήν μέσα στα επαγγελματικά σωματεία (πχ ταξί, γιατροί), και να γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΜΕ αναγνώρισαν καίριο συνδικαλιστικό ρόλο στους ναζιστές της Χ.Α στην πρόσφατη απεργία-πούλημα στην COSCO.

Ειδικά οι "θεσμικοί" ψευτοαριστεροί δήθεν αντιναζιστές είναι οι πιο διπρόσωποι. Επειδή δεν θέλουν να συντριψούν τη Χ.Α αφήνουν νόμιμους τους ναζιστικούς χρυσαυγίτικους πυρήνες στις γειτονίες και ανενόχλητη κάθε προβοκάτσια υπέρ τους. Από την άλλη καταγγέλλουν στα λόγια με πάθος τη Χ.Α για να τα έχουν καλά με την κομματική βάση τους που είναι αντιναζιστική. Αν επιτρέψουμε λίγο ακόμα αυτό το διπλό παιχνίδι σε ώρες παλλαϊκής πείνας - λόγω κυρίως του αντιβιομηχανικού σαμποτάζ, στο οποίο επιδίδονται όλοι μαζί οι ρωσόφιλοι στα κόμματα της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης- ο ναζισμός θα γίνει κανονική πολιτική εξουσία.

Αθήνα, 03/10/2014

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ- ΟΑΚΚΕ
 Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ
 www.antinazi.gr, info@antinazi.gr
 www.oakke.gr, info@oakke.gr

ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΥΝΘΕΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

συνέχεια από τη σελ. 2

δανεισμό, όσο θα συνεχίζεται το σαμποτάζ της σύγχρονης παραγωγής υπέρ των νέων αποικιοκρατών. Η Ελλάδα μπορεί να ζήσει χωρίς δανεισμό μόνο αν ο λαός μας ζει τόσο άθλια όσο οι λαοί των τριτοκοσμικών νεοαποικιών. Η λύση για την Ελλάδα είναι μία: πολύχρονη, επώδυνη, επαναστατική στην ουσία αντιφασιστική και πατριωτική πάλη ενάντια στους πράκτορες και τις βδέλες του νέου ρωσοκινέζικου αφεντικού. Από την πανούκλα και τις ακρίδες του ΣΥΡΙΖΑ, του ψευτοΚΚΕ, των καμμένων και των ναζί, και από την πανούκλα και τις ολιγαρχικές βδέλλες των ψευτοευρωπαίων ηγετών μέσα στη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, δεν μπορούμε να απαλλαγούμε χωρίς πολύ σκληρό αγώνα και χωρίς να αντιμετωπίσουμε τη βία τους που σήμερα εκδηλώνεται με ύπουλες νομιμοφανείς και αργότερα θα εκδηλωθεί με ανοικτές φασιστικές μεθόδους.

Όσο λοιπόν οι ρωσόδουλοι σαμποταριστές είναι στην εξουσία δεν θα έχει κανένα νόημα καμία νέα δανειακή σύμβαση και καμία διαπραγμάτευση για το χρέος. Αυτά θα φέρνουν απλώς νέα μέτρα, ενώ ο λαός διαρκώς θα εξαθλιώνεται την ώρα που οι δολοφόνοι του θα δείχνουν σαν υπαίτιο της κατάντιας του την Ευρώπη. Ήδη η τρόικα έρχεται το Νοέμβρη για να διαπραγματευτεί ένα νέο χειρότερο ασφαλιστικό ώστε να διασφαλιστεί η δόση του Δεκεμβρη.

Στο μεταξύ το σαμποτάζ δυναμώνει μέρα με τη μέρα, και η ανεργία εκτοξεύεται. Είναι χαρακτηριστικό πως σέρνονται όλες οι μεγάλες ιδιωτικοποιήσεις όσο δεν μπορούν να παραδοθούν οι υποδομές στα ρωσοκινέζικα κεφάλαια. Έτσι καθυστερεί χαρακτηριστικά ο διαγωνισμός της ΤΡΑΙΝΟΣΕ επειδή μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν βλέπει με καθόλου καλό μάτι το πέρασμα των ελληνικών σιδηροδρόμων στη Ρωσία, ενώ ο διαγωνισμός της ΔΕΠΑ έχει ματαιωθεί μέχρι να μπορέσει να εμφανιστεί σαν κύριος διεκδικητής ξανά η Γκάζπρον ή κάποιο ελεγχόμενο από τη Ρωσία κεφάλαιο.

Το πως η κρίση της Ελλάδας οφείλεται σε αυτή την καταστροφή και δεν έχει σχέση με την κρίση των χωρών του νότου αποδεικνύεται από την τεράστια απόσταση που τη χωρίζει από τις χώρες που βγήκαν από τα μνημόνια (Προτογαλία, Ισπανία, Ιρλανδία). Μόνο η Ελλάδα παρουσιάζει τέτοιο τεράστιο εμπορικό έλλειμμα και τέτοια βύθιση στις εξαγωγές. Είχαμε γράψει σε προηγούμενο άρθρο μας για το πρωτογενές πλεόνασμα του 2013 (<http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/276>) ότι "Αυτό που αρρωσταίνει και σκοτώνει την Ευρωζώνη και γι αυτό βολεύει τους εχθρούς της είναι η Ελλάδα να υπάρχει σαν ένα καρκίνωμα πάνω στο σώμα της που θα αιμορραγεί διαρκώς προσθέτοντας νέο χρέος στο παλιό όσο αυτό και να χαρίζεται με κουρέματα. Γι αυτούς τους λόγους η Ελλάδα έχει μόνο ένα δρόμο (σε ότι αφορά το χρέος) για να σωθεί και η ΕΖ, μόνο ένα δρόμο να μην αιμορραγεί ασταμάτητα: να βγουν οι σαμποταριστές, πράκτορες και προβοκάτορες που κυβερνούν τη χώρα μας από την Ευρωζώνη μετά από διαπραγματεύσεις με την ΕΖ. Η ΕΖ πρέπει να εξασφαλίσει μια και έξω και χωρίς επιτήρηση, μακροπρόθεσμες πιστώσεις ακόμα και ελαφρύνσεις του χρέους για να μην είναι οδυνηρή για τον ελληνικό λαό μια μεταβατική περίοδο από το Ευρώ στη δραχμή. Μόνο με μια έξοδο από το Ευρώ θα είναι το πολιτικό προσωπικό της χώρας μας και μόνο αυτό που θα είναι υπεύθυνο για την έξοδο της χώρας μας από την κρίση και δεν θα μπορεί να κρύβεται πίσω από την επιτήρηση και την κηδεμονία των πιστωτών για να σαμποτάρει την οικονομία και να ρίχνει τα βάρη στους τελευταίους".

ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΣΤΗΜΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ, ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΣΤΟ ΚΟΜΠΑΝΙ

Η αλήθεια δεν είναι ποτέ εκεί που συμφωνούν οι δύο υπερδυνάμεις

Ορισμός της αλήθειας σήμερα στην παγκόσμια πολιτική και ειδικά στη χώρα μας είναι ο εξής: Αλήθεια είναι εκείνο στο οποίο συμφωνούν οι δύο υπερδυνάμεις. Οι δύο υπερδυνάμεις συμφωνούν αυτή τη στιγμή ότι ο μεγαλύτερος εχθρός της ανθρωπότητας και του πολιτισμού είναι ο ISIS και ότι κατά συνέπεια οι πάντες, καλοί και κακοί πρέπει να ενωθούν για να πολεμήσουν κύρια αυτόν ακριβώς τον εχθρό. Και βέβαια πρέπει να τον πολεμήσουν με τον μόνο δυνατό τρόπο που είναι ακριβώς αυτός που θέλουν οι υπερδυνάμεις. Ο τρόπος αυτός είναι να μπει η Τουρκία με στρατό στο συριακό έδαφος και να απελευθερώσει το Κομπανί από την πολιορκία του ISIS ή να αφήσει το στρατό του PKK να μπει στο συριακό έδαφος και να το κάνει αυτό. Η Τουρκία του Ερντογάν δεν έκανε ούτε το ένα ούτε το άλλο οπότε σύμφωνα με την παγκόσμια αλήθεια αποδείχθηκε σύμμαχος του ISIS δηλαδή μεγάλος εχθρός του πολιτισμού. Από την άλλη οι μαχητές του ιστορικού ρωσόδουλου στην ηγεσία του PKK που υπερασπίζονται το Κομπανί και αποκρούουν τον ISIS με τη βοήθεια της αμερικάνικης αεροπορίας αποδείχτηκαν οι μεγαλύτεροι ήρωες της δημοκρατίας και του ανθρώπινου πολιτισμού τουλάχιστον για το διάστημα που κρατάει η μάχη του Κομπανί.

Άμεση συνέπεια της παραπάνω “αλήθειας” είναι ότι οι ΗΠΑ αναγνώρισαν σαν άξιο συνομιλητή τους για την ειρήνη το PKK, που ως πρόσφατα το θεωρούσαν τρομοκρατική οργάνωση, του δίνουν όπλα και το βοηθάνε με βομβαρδισμούς ενώ πιο περήφανοι απ’ όλους καμαρώνουν τώρα δίπλα στο PKK και στο Λευκό Οίκο οι απανταχού “επαναστάτες” και κατά τα άλλα αντιαμερικάνοι φίλοι του PKK. Το πιο βασικό είναι ότι την ίδια ώρα ο μεγάλος παγκόσμια δακτυλοδειχτούμενος ένοχος είναι η Τουρκία του Ερντογάν.

Για μας όπως έχουμε ξαναπεί η αλήθεια δεν είναι εκεί που συμφωνούν οι δύο υπερδυνάμεις. Αντίθετα εκεί είναι συνήθως το πιο μεγάλο ψέμα, γιατί εκεί συμφωνεί και η χειρότερη, η φασιστικότερη απο αυτές. Δεν εννοούμε με αυτό ότι ο ISIS δεν είναι πραγματικά η πιο καίρια μορφή της αντίδρασης στην περιοχή, ούτε ότι οι κάτοικοι του Κομπανί, ανάμεσά τους και εκείνοι του PKK δεν πρέπει να υπερασπίσουν την πόλη τους από τους κανίβαλους και ότι δεν πρέπει να πάρουν βοήθεια από οποιονδήποτε για να το πετύχουν αυτό. Εννοούμε ότι είναι ψέμα ότι η πιο χτυπητή γραμμή αντίθεσης προόδου και αντίδρασης στον κόσμο και στην ευρύτερη περιοχή βρίσκεται στο Κομπανί, ότι η ηγεσία του PKK γίνεται η αυτό το λόγο προδευτική, όπως και όλοι οι φασίστες υποστηρικτές της, και κυρίως ότι η κυβέρνηση της Τουρκίας είναι στο ίδιο στρατόπεδο με τον ISIS δηλαδή βάση της χειρότερης αντίδρασης, οπότε πρέπει να απομονωθεί παγκόσμια και να συντριβεί. Τέλος θεωρούμε ότι είναι ψέμα ότι η αντίθεση ISIS και αντιISIS μετώπου σε επίπεδο ηγεσίας είναι μια πραγματική αντίθεση.

Η αλήθεια είναι ότι ο μεγαλύτερος εχθρός της ανθρωπότητας σήμερα είναι η μια από τις δύο υπερδυνάμεις η νεοναζιστική Ρωσία του Πούτιν και το κύριο μέτωπο της επίθεσής της στον κόσμο και ειδικά στην Ευρώπη είναι σήμερα το ουκρανικό μέτωπο. Σε ένα εκτεταμένο άρθρο μας στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής αποδεικνύαμε ότι ο ISIS είναι πρώτα απ’ όλα ένα εργαλείο στρατηγικού αντιπερισπασμού της Ρωσίας για την Ουκρανία που ξετυλίγεται μεθοδικά και αδυσώπητα μέσω των συμμάχων και των εγκάθετων της στον κατατραυματισμένο, διασπασμένο και αιμορραγούντα χώρο της Μέσης Ανατολής. Ο ρώσικος αντιπερισπασμός με τον ISIS συνί-

σταται στο εξής: Εκεί που το πρόβλημα της Ευρώπης ήταν πώς θα αντιμετωπίσει μία απέραντη Ρωσία με τέλεια συμβατικά όπλα, με πυρηνικά, με διαστημόπλοια, με καιρίες θέσεις σε όλα τα διεθνή όργανα αποφάσεων, με φιλικές της πολιτικές δυνάμεις σε όλο τον κόσμο, η οποία ελέγχει την ενεργειακή τροφοδοσία της ΕΕ και της επιτίθεται και αποσπά ένα τμήμα της, την Κριμαία, ξαφνικά βρέθηκε να πολεμάει στο πλευρό των πιο στενών στρατηγικών φίλων της Ρωσίας, δηλαδή στο πλευρό του Ιράν, του ιρανόφιλου Ιρακ, του Κατάρ, του PKK και πρόσφατα και της ίδιας της Ρωσίας ενάντια σε ένα ξαφνικό “κράτος-πειρατή”, δηλαδή σε ένα κράτος ληστών, βασανιστών και δουλεμπόρων, που σαν τέτοιο δεν έχει, ούτε μπορεί να έχει σύγχρονη παραγωγή, ούτε διπλωματικές υπηρεσίες, ούτε αεροπορία, αλλά μόνο μικρομεσαία συμβατικά όπλα που του τα προμηθεύουν μοιραία άλλα κράτη εκ των οποίων το πιο γνωστό και περίβλεπτο είναι το ρωσόφιλο Κατάρ (που βέβαια συμμετέχει και αυτό στην αντι-ISIS εκστρατεία!!!).

Το ISIS υπάρχει και αναπτύσσεται μόνο γιατί το επέτρεψαν και το θέλησαν οι φίλοι της Ρωσίας στη Μέση Ανατολή. Χωρίς την άδεια του όλο και πιο προσκυνημένου στη Ρωσία Άσαντ, χωρίς την συντριβή εκεί όλων των φιλοδυτικών αντιπολιτευόμενων με τη βοήθεια του ρωσόδουλου προβοκάτορα Ομπάμα, δεν θα μπορούσε να σταθεί ο ISIS σε μια μεγάλη έκταση του συριακού εδάφους και μάλιστα να ‘χει εκεί μια ημιεπίσημη πρωτεύουσα όπως είναι η Ρακά. Επίσης χωρίς την πρωτοφανή, ταυτόχρονη και εντελώς αμαχητί εγκατάλειψη από την ιρανόφιλη και ρωσόφιλη κυβέρνηση Μαλίκι του Ιράκ όλων των συνοριακών περασμάτων της χώρας προς τη Συρία δεν θα μπορούσε ο ISIS να προελάσει τόσο εύκολα μέσα στο Ιράκ, να υποχρεώσει σε μια μεγάλη ήττα τους δυτικόφιλους κούρδους του Ιράκ και να συσπειρώσει τους προβοκαρισμένους από τον Μαλίκι σουνίτες. Τέλος και ίσως το πιο βασικό χωρίς άφθονο χρήμα και πολύ καλά όπλα που προμήθευσε σύμφωνα με όλα τα στοιχεία το Κατάρ, ο ISIS δεν θα μπορούσε να στρατολογήσει τόσους μισθοφόρους ληστές και κάθε λογής καθάρματα και τυχοδιώκτες.

Ο ISIS είναι ένας αποτροπιαστικός μπαμπούλας, είναι το απόλυτο τέρας στη φόρμα, αλλά είναι πάντα ένα μικρομεσαίο τέρας που ο ρόλος του είναι να κάνει θόρυβο με μια φαντασμαγορία φρίκης για να κρύψει πίσω του το αληθινό πελώριο και επι-

κίνδυνο τέρας που είναι η ρώσικη υπερδύναμη και τα πραγματικά τερατώδη, αλλά “διακριτικά” τερατώδη φιλικά της κράτη, τύπου Κίνας και Ιράν.

Μόνο αν δούμε την υπόθεση του Κομπανί κάτω από αυτό το πρίσμα θα καταλάβουμε τι πελώρια σημασία παίρνει η μάχη πάνω του η ρώσικη διπλωματία μέσω του “κακού” της προσώπου, του ISIS από τη μια μεριά και του PKK, του “καλού” της προσώπου από την άλλη. Τα διαφορετικά πρόσωπα βέβαια σημαίνουν κάτι ουσιαστικό σε επίπεδο βάσης, δηλαδή ότι είναι άλλο πράγμα σε αυτό το επίπεδο οι δύο στρατοί του ISIS και του PKK αντίστοιχα. Ο στρατός του ISIS είναι ο απόλυτος μεσαιώνας, ενώ ο στρατός του PKK, όπως κάθε σοσιαλιστικός στρατός έχει στη βάση του και την κτηνωδία και την πρόοδο. Το ότι ο ένας σκλαβώνει τη γυναίκα και στον άλλο η γυναίκα πολεμάει είναι η πιο τυπική έκφραση αυτής της διαφοράς στην οποία τόσο πολύ σπεκουλάρει η φασιστική ηγεσία του PKK και τα καγκεμπίτικα αφεντικά της. Το ότι ο Ερντογάν από ισλαμική καθυστέρηση εξίσωσε αυτές τις δύο μορφές της αντίδρασης, τον ISIS με το PKK του στοίχισε διπλωματικά κύρος και χρόνο και διευκόλυνε όσο τίποτα άλλο τη ρώσικη διπλωματία.

Γιατί η Ρωσία θέλει να απομονώσει και να ανατρέψει την κυβέρνηση Ερντογάν

Χωρίς την επίθεση του ISIS στο Κομπανί το PKK θα ήταν ένας περιθωριακός παίκτης στην μεσανατολική και στην τουρκική πολιτικοστρατιωτική σκηνή. Τώρα μπήκε στο κέντρο της και μάλιστα με την έγκριση της Δύσης, που ως χθες το θεωρούσε μια τρομοκρατική οργάνωση που πραγματικά ήταν- και όχι με την επαναστατική εκδοχή του όρου. Και μπήκε στο κέντρο της σαν μια εσωτερική δύναμη της Τουρκίας και σαν μια εξωτερική δύναμη απομόνωσης και αποσταθεροποίησης της Τουρκίας.

Το ρεύμα Ερντογάν, ιδιαίτερα μετά τη ρήξη του με τους ρωσόδουλους ισλαμοφασίστες γκιουλενιστές (δες άρθρα της ΝΑ του 2013 για το προβοκαρισμένο από την αρχή κίνημα της Ταξίμ), και παρόλα τα αντιδραστικά του ισλαμικά νεοσθωμανικά και σε μεγάλο βαθμό αντιδυτικά ιδεολογικά χαρακτηριστικά, έχει βρεθεί από θετική πλευρά σε τροχιά σύγκρουσης με την ρώσικη πολιτική κυρίως στη Μέση ανατολή, αλλά πρό-

σφατα και στην Ουκρανία. Η σύγκρουση Ερντογάν Ρωσίας στη Μέση Ανατολή έχει σαν βάση της την ηγεμονιστική άρνηση της δεύτερης να δεχτεί στην εξουσία οποιαδήποτε

κυβέρνηση εθνικιστών Αδελφών Μουσουλμάνων ιδιαίτερα όταν αυτή παίζει το δημοκρατικό αστικό παιχνίδι, όπως στην Αίγυπτο και στην Τουρκία, και κυρίως όταν επιδιώκει να παίζει έναν ανεξάρτητο και από τις δύο υπερδυνάμεις περιφερειακό ρόλο στο μεσανατολικό και κεντροασιατικό χώρο, όπως έκαναν οι

Μόρσι-Ερντογάν. Ο Ερντογάν είναι ο τελευταίος κρατικός εκπρόσωπος αυτής της πολιτικής και δίνει σθεναρή μάχη για την υποστήριξη των χτυπημένων κινήματων των Αδελφών μουσουλμάνων στη Συρία και στην Αίγυπτο, χτυπημένων βέβαια όχι από τη λαϊκή πρόοδο αλλά από τον ηγεμονισμό των υπερδυνάμεων.

Από την άλλη η Ρωσία δεν θέλει μια ανοιχτή διπλωματική σύγκρουση με την Τουρκία γιατί αυτή κρατάει τα στενά από τα οποία περνάει ο ρώσικος στόλος στη Μέση Ανατολή. Όταν λοιπόν ο Ερντογάν καταγγέλει σταθερά το καθεστώς Άσαντ, που την ομηλία του κατα μαζώνων πλέον ανοιχτά στηρίζει η Ρωσία, και κυρίως όταν καταγγέλει πρόσφατα ανοιχτά στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ μόνος αυτός, και πάλι σωστά, για αιμοσταγή τύραννο τον ολόπλευρα προστατευόμενο της Ρωσίας πραξικοπηματία και σφαγέα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας Σίσι, έρχεται σε άμεση σύγκρουση με τον Πούτιν. Αυτή η σύγκρουση με την πούτινική Ρωσία από μόνη της δεν θα ήταν τόσο προβληματική για το καθεστώς Ερντογάν αν αυτό δεν είχε υιοθετήσει και την πιο δεξιά, την πιο σκοτεινή πλευρά της Αδελφότητας, τον αντιισραηλινό αντισημιτισμό παίρνοντας θέση υπέρ της νεοναζιστικής Χαμάς στο Παλαιστινιακό. Αυτή η σύμπλευση σε συνδυασμό με την ανησυχία που προκαλεί σαν ισλαμιστής στους τούρκους κοσμικούς δημοκράτες, τον έχει κάνει αντιπαθητικό και ύποπτο στα δημοκρατικά ρεύματα της Δύσης, ενώ ταυτόχρονα τον φέρνει σε σύγκρουση και με την Σαουδική Αραβία και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, που παρόλη τη συμφωνία τους με τον Ερντογάν στο ζήτημα του Άσαντ, βλέπουν στην Αδελφότητα τον κύριο ιδεολογικό και πολιτικό εχθρό τους από τα μέσα. Γι αυτό Σ. Αραβία, τα Εμιράτα όλο και λιγότερο καταγγέλλουν το Ισραήλ αλλά ακόμα και τον προβοκάτορα αντιπαιλαστίνιο Νετανιάχου, ενώ ηλιθίως υποστηρίζουν σαν φίλο τους τον ισλαμοκτόνο και ρωσόδουλο Σίσι.

Στην πραγματικότητα ο Ερντογάν βρίσκεται απομονωμένος από την παχύδερμη και τυφλή Δύση επειδή αυτή τούτη την εποχή είναι γεμάτη ηγέτες, είτε ρωσόφιλους κατευναστές είτε και εγκάθετους της Ρωσίας (δες Ομπάμα-Ρέτζι-Κάμερον και όπως αποδεικνύεται τη Μέρκελ). Μάλιστα αυτοί

χτυπάνε πιο ανοιχτά τον Ερντογάν από όσο η ίδια η Ρωσία που κάνει με αυτόν ότι κάνει με όλα τα απομονωμένα υποψήφια θύματα της: Θέλει να τα χτυπάει ανοιχτά κυρίως η Δύση, για να παίξει η ίδια η Ρωσία τον τελικό και έσχατο προστάτη του θύματος, δηλαδή να παίζει το παιχνίδι που έχουμε αποκαλέσει “σκούπα-φαράσι”. Σκούπα είναι η Δύση, και φαράσι είναι ο νεοναζιστικός άξονας Ρωσίας-Κίνας- Ιράν. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο όταν η ΕΕ απειλεί την Τουρκία του Ερντογάν με πάγωμα των οικονομικο-πολιτικών σχέσεων, η Ρωσία του δίνει την ψεύτικη “διέξοδο” προς την Κοινοπολιτεία των Ανεξάρτητων κρατών, δηλαδή προς τον εαυτό της. Ο Ερντογάν έπιασε σαν πνιγμένος αυτήν την τελευταία “προσφορά” ιδιαίτερα μετά την επίθεση που δέχτηκε από τη Δύση μέσω του Γκιουλέν και του κινήματος της Ταξίμ του 2013, θεωρώντας ότι την επίθεση του Γκιουλέν την καθοδήγησαν οι ΗΠΑ στις οποίες επίτηδες κατέφυγε ο Γκιουλέν για να μην ενοχοποιηθεί η Ρωσία στα μάτια των τούρκων ισλαμιστών.

Το PKK παίρνει την εξουσία στο Κομπανί σαν δώρο του Άσαντ

Μέσα σε αυτό λοιπόν το γενικότερο πλαίσιο εκδηλώθηκε ξαφνικά η επίθεση του ISIS στο Κομπανί. Το Κομπανί είναι η πιο εμβληματική πόλη από όλες όσες κατοικούνται από την κουρδική εθνική μειονότητα στη Συρία. Την πόλη αυτή, μαζί με άλλες τρεις το Ντερέκ, το Αμούντε και το Σαρί Κανί, ουσιαστικά όλο το συριακό Κουρδιστάν, κυριολεκτικά την παρέδωσε ο στρατός του Άσαντ στο PKK το καλοκαίρι του 2012 την ώρα που οι άνθρωποι της κοσμικής και της αδελφομουσουλμανικής συριακής αντιπολίτευσης πέθαιναν σαν τις μύγες κάτω από τις επιθέσεις του συριακού πυροβολικού και της αεροπορίας. Αυτό ήταν η ανταμοιβή στο PKK όχι τόσο για το ότι αυτό δεν ενώθηκε ποτέ σε αλήθεια με την συριακή αντιπολίτευση, ισλαμική ή κοσμική, αλλά γιατί το PKK ήταν πάντα να πρακτορείο της ρώσικης υπερδύναμης και το καθεστώς Άσαντ ήταν πάντα το εφιαλτήριό του και η ασφαλής οπισθοφυλακή του ενάντια στην Τουρκία. Με βάση του τη Συρία το σοσιαλ-φασιστικό και κτηνώδες PKK μπόρεσε να διεξάγει τον εθνοφυλετικό του πόλεμο στο τουρκικό Κουρδιστάν και τελικά να επιβάλει εκεί την πολιτική του ηγεμονία για λογαριασμό της ρώσικης διπλωματίας. (Γράφουμε αλλού στη Ν.Α για το όργιο βίας που εξαπέλυσε το PKK στη δεκαετία του 1980 ενάντια στις τούρκικες αριστερές οργανώσεις παντού στην Ευρώπη και στην Ελλάδα και την αντίσταση και της ΟΑΚΚΕ σε αυτήν). Η Ρωσία μέσω του PKK ήθελε πάντα ένα τουρκικό Κουρδιστάν όχι σαν μια περιοχή με δικαιώματα αυτονομίας μέσα σε μια δημοκρατική Τουρκία, αλλά ένα σχετικά καθαρό εθνικά μόρφωμα τύπου σέρβικης Βοσνίας, που θα απειλεί με διαμελισμό αλλά και ρώσικη επέμβαση την Τουρκία. Αυτό αποδεικνύεται από το ότι σε αντίθεση με τις διεθνιστικές διακηρύξεις του το PKK πάντα όζυνε, χρησιμοποιώντας συχνά κτηνώδη βία και κατά αμάχων, τις σχέσεις των κούρδων με τον τούρκικο πληθυσμό στις περιοχές που κυριαρχούσε. Κράτος κουρδικό σήμερα στην Τουρκία δεν είναι δυνατό χωρίς εθνοκάθαρση καθώς οι κουρδικοί πληθυσμοί είναι σε μεγάλο βαθμό ανακατεμένοι με τον πλειοψηφικό τουρκικό πληθυσμό λόγω των μεγάλων εσωτερικών πληθυσμιακών μετακινήσεων από την ώρα που η Τουρκία εδώ και έναν αιώνα μπήκε στο δρομ

της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Στην ουσία το PKK θέλει κουρδικά υβριδικά κρατή -θραύσματα, αποικίες της Ρωσίας και τοπικούς τραμπούκους, τα οποία θα προκύπτουν από το διαμελισμό και την ιμπεριαλιστικά ελεγχόμενη εθνοκάθαρση των 4 χωρών στις οποίες όπου ζουν σήμερα μαζικές Κούρδικες εθνικές μειονότητες : στην Τουρκία, στο Ιράν, στη Συρία και κυρίως στο Ιράκ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μόλις το PKK παρέλαβε αμαχητί το Κομπανί από τα χέρια του Άσαντ επέβαλε εκεί με πραξικοπηματικό τρόπο την εξουσία του εξουδετερώνοντας αμέσως με τη δύναμη των όπλων, που μόνο αυτό διέθετε, όλες τις άλλες δημοκρατικές κουρδικές και μη κουρδικές πολιτικές τάσεις, που έχουν σαν πολιτικό κέντρο τους το πιο δημοκρατικό, και πιο οργανωμένο πολιτικοστρατιωτικό κομμάτι των Κούρδων των 4 κρατών, εκείνο του Ιράκ. Σε αυτό κυριαρχεί το Κουρδικό Δημοκρατικό Κόμμα (KDP) και η Κουρδική Περιφερειακή Κυβέρνηση (Kurdistan Regional Government -KRG) υπό τον Μασούντ Μπαρζανί. Αυτές οι πιο δημοκρατικές και για αυτό φιλο- KRG πολιτικές τάσεις στο Κομπανί συσπειρώνονταν κάτω από το μετωπικό πολιτικό σχήμα Κουρδικό Εθνικό Συμβούλιο (Kurdish National Council -KNC) που αποτελείτο, την ώρα της παραχώρησης αυτονομίας στο Κομπανί και στο υπόλοιπο συριακό Κουρδιστάν, από 10 πολιτικές οργανώσεις (www.ekurd.net, 27.Ιούλη 2014). Το PKK εμφανίζεται στο συριακό Κουρδιστάν σαν Κόμμα Δημοκρατικής Ενότητας (Democratic Union Party -PYD) για να μην αποκαλύπτεται η ταυτίσή του με το PKK.

Πριν να αποσπάσει την εξουσία στο Κομπανί το PKK- PYD είχε εξασφαλίσει την έγκριση του KNC για από κοινού ανάληψη της εξουσίας σε αναλογία 50%/50% με μια συμφωνία που είχε συναφθεί στο Ερμπίλ του ιρακινού Κουρδιστάν στις 11 του Ιούλη του 2012 υπό την αιγίδα της ηγεσίας Μπαρζανί (στο ίδιο). Στο ίδιο άρθρο αποκαλύπτεται ότι το PYD-PKK είχε ειδοποιηθεί από την κυβέρνηση Άσαντ για την παράδοση του Κομπανί, γι αυτό και ήταν πιο έτοιμο για να πάρει την εξουσία. Αυτήν την συμφωνία, και γενικά τις κάπως καλές σχέσεις με το KRG την έχει ανάγκη το PKK για να εξασφαλίσει την έγκριση της Δύσης για την κυριαρχία του στο συριακό Κουρδιστάν βιάζοντας από πάνω του την κατηγορία της τρομοκρατικής οργάνωσης. Μόλις όμως ήρθε στην εξουσία το PKK παραβίασε τη συμφωνία με το KNC και αντί για το 50% την άρπαξε εξ ολοκλήρου. Ο τοπικός εκπρόσωπος του KNC (στο ίδιο) κατήγγειλε ότι στις πρώτες μέρες της νέας διακυβέρνησης κυμάτιζε στο Κομπανί η εθνική σημαία των Κούρδων και σε λίγο όλες αντικαταστάθηκαν από την ξεχωριστή σημαία του PKK. Και άλλες πηγές αποκαλύπτουν πως τελικά το PKK μονοπόλησε, ως PYD, την εξουσία στήνοντας ένα μηχανισμό που περιστέφει την λαϊκή εξουσία και αποτελείται από δήθεν οργανώσεις βάσης του πληθυσμού (λαϊκές επιτροπές, Συμβούλια κλπ) που όμως ελέγχονται απόλυτα από το PYD. Τέτοιες είναι και οι επαγγελματικές οργανώσεις του PKK, στους δικηγόρους, στους μηχανικούς, στους γιατρούς που έχουν μετατραπεί σε όργανα διοίκησης (πχ δικαιοσύνη). Το βασικό είναι ότι μόνο του το PYD-PKK και έξω από κάθε αληθινό λαϊκό έλεγχο, έχει στα χέρια του το στρατό, την αστυνομία και την οικονομία καθώς σε αυτό πάει απ ευθείας η είσπραξη των φόρων, των προστίμων και κυρίως τα δόσιμα σε

χρήμα που επιβάλλονται από τον πληθυσμό για κάθε δημόσια παροχή. Όλα περνάνε από το PKK αυτό και όλα πάνε σε αυτό.

Αυτή η άσκηση της εξουσίας τους στο Κομπανί λέει πολλά για το τι θέλουν να κάνουν οι άνθρωποι του PKK σε όλο τον κουρδικό χώρο. Επίσης συστηματικά κρύβει σήμερα η προπαγάνδα των δύο υπερδυνάμεων ότι όταν θέλησαν το 2012 να μπουν στο Κομπανί στρατιωτικές δυνάμεις του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (Free Syrian Army-FSA) σταλμένες από το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο (Syrian National Council-SNC), το κεντρικό πολιτικό όργανο της αντιπολίτευσης, το PKK, που τώρα χαλάει τον κόσμο τάχα για τον μοναχικό αγώνα του στο Κομπανί, απαίτησε και πέτυχε αυτός ο στρατός να μείνει έξω από το Κομπανί και τις άλλες κουρδικές περιοχές. Υπάρχει καλύτερη απόδειξη για τον τουλάχιστον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα του ότι το PKK πήρε το Κομπανί σαν δώρο από τον Άσαντ και βασικά από τον κοινό προστάτη τους, τη Ρωσία, που κάνει ότι μπορεί για να πνίξει με τον Άσαντ την συριακή αντιπολίτευση ή να την προβοκάρει και να την διασπάσει με τους φίλους της τζιχαντιστές της Αλ -Κάιντα; Το PKK θέλει στην ουσία την απόσπαση του συριακού Κουρδιστάν από τη Συρία, και όχι απλά δημοκρατικά εθνομειονοτικά δικαιώματα σε ένα ενιαίο Συριακό κράτος. Βέβαια αυτό ήταν και το επίσημο πρόσχημα για να μην δεχτεί ποτέ το PKK-PYD να συμμετάσχει ως τότε σε οποιαδήποτε τμήμα της αντι-Άσαντ αντιπολίτευσης.

Πάντως αυτή η παραβίαση της συμφωνίας του Ερμπίλ και η μονοπόληση της εξουσίας στο Κομπανί από το PKK-PYD, όζυνε τις σχέσεις της κυβέρνησης των Κούρδων του Ιράκ (RKG) με το PKK, που ήταν πάντα αάχημες κυρίως εξ αιτίας του ηγεμονισμού του πρώτου σε όλο τον κουρδικό χώρο.

Πως η επίθεση του ISIS στο Κομπανί ξέπλυνε και έσπρωξε στο κέντρο της παγκόσμιας σκηνής το PKK

Όταν άρχισε η πολιτική της απομόνωσης του Ερντογάν από τη Ρωσία στις αρχές του 2013 μετά την ρήξη του Ερντογάν με τους γκιουλενιστές (οπότε και το κίνημα στην Ταξίμ), άρχισαν και οι απειλές του PKK ότι θα διακόψει τις ειρηνευτικές συνομιλίες και γενικά την διαδικασία ειρήνευσης των Κούρδων της Τουρκίας με την κυβέρνηση Ερντογάν. Αυτήν την διαδικασία την είχε επιτρέψει από την πλευρά του PKK η Ρωσία για να σταθεροποιήσει την εξουσία των ισλαμιστών Ερντογάν-Γκιουλέν ενάντια στους δυτικόφιλους κεμαλικούς του τουρκικού στρατού, δίνοντας στους πρώτους το ατού, ότι μπορούν αυτοί και μόνο να δώσουν μια λύση στο κουρδικό εξασφαλίζοντας στρατηγική ηρεμία στην νοτιανατολική Τουρκία. Ωστόσο μία μονομερής λήξη της ειρηνευτικής διαδικασίας Άγκυρας-Κούρδων για να στριμωχτεί στο εσωτερικό και το εξωτερικό ο Ερντογάν δεν ήταν τόσο εύκολη υπόθεση για την ηγεσία του PKK γιατί η κυβέρνησή του δεύτερου είχε κάνει όλα αυτά τα χρόνια πραγματικές υποχωρήσεις στους Κούρδους της χώρας σε σχέση με τους κεμαλιστές αναγνωρίζοντας, από σκοπιμότητα βέβαια και όχι από δημοκρατική πεποίθηση, τα πιο βασικά εθνομειονοτικά δικαιώματά τους, ιδιαίτερα στο επίπεδο της αναγνώρισης της γλώσσας και της ελεύθερης πολιτικής έκφρασης των μετωπικών πολιτικών σχηματισμών τους. Έτσι ένας ξαφνικός τερματισμός της ειρηνευτικής διαδικασίας θα δημιουργούσε στην η-

γεσία του PKK προβλήματα με την βάση του, αλλά και με τη Δύση που θα χρεώνε στο PKK μια νέα ρήξη και θα της υπενθύμιζε τον βαθιά αντιδημοκρατικό του χαρακτήρα.

Ακόμα περισσότερο μια τέτοια ρήξη θα απομόνωνε το PKK παραπέρα από τους κούρδους του Ιράκ που στο μεταξύ είχαν αναπτύξει πολύ φιλικές σχέσεις με την Τουρκία του Ερντογάν. Είναι εδώ πολύ βασικό ότι η κυβέρνηση Μπαρζανί είχε αποκτήσει πελώριο πολιτικό κύρος μέσα στο Ιράκ εξισορροπώντας τις προβοκαρισμένες σχέσεις σουνιτών-σιιτών, είχε αποκτήσει σημαντική οικονομική δύναμη από την διαχείριση μεγάλου μέρους των πετρελαίων του ιρακινού Κουρδιστάν, είχε σχηματίσει από πολλούς δεκαετιών έναν περίφημο αξιόμαχο στρατό, τους Πεσμεργκά και τελικά διεθνή διπλωματική αναγνώριση και βάρος. Έτσι οι Κούρδοι του Ιράκ ήταν πάντα αλλά τελευταία έγιναν ακόμα περισσότερο το κέντρο βάρους και οι ηγέτες όλου του κουρδικού εθνικισμού και στις 4 χώρες. Το ότι μετά το 2013 οι εξελίξεις έφεραν μια μεγάλη διπλωματική, οικονομική και στρατιωτική προσέγγιση του Ερντογάν με τον Μπαρζανί δεν ήταν τυχαίο. Ο πρώτος χρειάστηκε να μείνει για να σπάσει την διεθνή και περιφερειακή του απομόνωση αποκτώντας ένα σύμμαχο σημαντικού βάρους στο μεσανατολικό χώρο, ιδιαίτερα σε ότι αφορούσε την σταθερότητα του Ιράκ, και ο δεύτερος για να μπορεί να αποκτήσει μια σχετική οικονομική δύναμη διοχετεύοντας το πετρέλαιο του ιρακινού Κουρδιστάν προς τη Μεσόγειο, μέσω Τουρκίας, ενώ εξασφάλιζε και εξοπλισμό από την Τουρκία, δηλαδή έναν σχετικά ανεξάρτητο από τις δύο υπερδυνάμεις παράγοντα. Και οι δύο είχαν κάθε συμφέρον να αντισταθούν στις διασπαστικές και για την Τουρκία και για τον κουρδικό γεωγραφικό χώρο ρωσοκίνητες μανούβρες του PKK στο Βορρά, και του Ιράν στον Κόλπο.

Η ξαφνική επίθεση του ISIS στο Ιράκ, που αποδυνκνείται σήμερα πως όχι τυχαία ξεκίνησε από το Ιρακινό Κουρδιστάν και η κατάληψη του πετρελαιοφόρου Κιρκούκ, αιφνίδιασε στρατιωτικά και ταπεινώσε τους Πεσμεργκά, σποδυνάμωσε εδαφικά και πολιτικά την περιφερειακή κυβέρνηση Μπαρζανί και μείωσε το κύρος της στον κουρδικό χώρο, αναστηλώνοντας αρκετά το κύρος του PKK που πήγε να βοηθήσει τον στρατό του Μπαρζανί. Πάντως αυτό το κύρος έμεινε χαμηλά εξαιτίας της μονοκομματικής εξουσίας του PKK στο Κομπανί από τα 2012. Κυρίως όμως αυτή η επέμβαση δεν μπορούσε να ανατρέψει ούτε να εξισορροπήσει τις πολύ φιλικές σχέσεις που είχε αναπτύξει στα 2012 και 2013 ο Ερντογάν με τον Μπαρζανί καθώς μάλιστα, όπως δήλωσε πρόσφατα ο Μπαρζανί, ο Ερντογάν παρέδωσε βαρύ οπλισμό στους κούρδους του Ιράκ την ώρα που δέχονταν την επίθεση του ISIS. (Αυτή η δήλωση ήταν αποφασιστική για τη διεθνή πολιτική στήριξη του Ερντογάν γιατί έγινε αργότερα όταν ο Ομπάμα και η Μόσχα κατηγορήσαν τον Ερντογάν ότι δεν βοηθούσε το πολιορκημένο από τον ISIS Κομπανί).

Η προσβολή του ιρακινού Κουρδιστάν από τον ISIS είχε νόημα γιατί η νίκη του θα σήμαινε έλεγχο μέρους των κουρδικών πετρελαίων. Όμως η επίθεση του ISIS στο Κομπανί και η μακρόσυρτη πολιορκία του δεν είχαν κανένα άλλο νόημα από το να δώσουν μια πελώρια πολιτική βοήθεια στο PKK. Και να απομόνωνσει διπλωματικά σε πρωτοφανές επίπεδο την κυβέρνηση Ερντογάν με την ακατάλληλη προπαγανδιστική δουλειά από τις δύο υπερδυνάμεις.

ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΣΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ, ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΣΤΟ ΚΟΜΠΑΝΙ

συνέχεια από τη σελ. 7

Όπως μπορεί να διαπιστώσει κανείς εύκολα παρατηρώντας τον παρακάτω χάρτη δεν υπήρχε κάποιος πραγματικός στρατιωτικός λόγος να ανοίξει ο ISIS ένα νέο μέτωπο στα σύνορα με την νατοϊκή Τουρκία και να προκαλέσει μια πιο εύκολη και δραστήρια επέμβαση της Δύσης εναντίον του για να καταλάβει μια μεσαία πόλη σαν το Κομπανί που ήταν μακριά και από τα βασικά στρατιωτικά του μέτωπα που ήταν και είναι ακόμα στο βόρειο και στο κεντρικό Ιράκ. Ούτε το Κομπανί έπαιζε κάποιο κρίσιμο στρατηγικό ρόλο στην εδαφική συνέχεια της εξουσίας του ISIS στη βόρεια Συρία. Οι δυτικοί φέρνουν επιχειρήματα ότι το Κομπανί είναι κοντά στο βασικό πέρασμα της Τουρκίας από το οποίο οι ξένοι τζιχαντιστές μπαίνουν στην Συρία. Όμως αυτό το πέρασμα δεν το έλεγχαν οι Κούρδοι του Κομπανί από την πλευρά της Συρίας. Επιπλέον ο ISIS χρειαζόταν ιδιαίτερα τους ξένους τζιχαντιστές μόνο πριν ξετυλίξει την μεγάλη του επίθεση του καλοκαιριού του 2014 η οποία του έδωσε φρέσκιες και μαζικές στρατολογίες από χιλιάδες οικονομικά απελπισμένους ή θυμωμένους συνίτες της Συρίας και του Ιράκ. Άρθρο της πολύ αξιόπιστης κουρδικής διαδικτυακής εφημερίδας

Αυτή ήταν η ιδανική συνθήκη για να ξεκινήσει η διπλωματία των Ομπάμα, Ολάντ και Μέρκελ μαζί με τους απανταχού ρωσόφιλους -που βάλανε μπροστά το PKK να ουρλιάζει- την πίεση στον Ερντογάν να πάει να σώσει το Κομπανί είτε στέλνοντας τουρκικό στρατό, είτε αφήνοντας το PKK να στείλει κουρδικό στρατό μέσα από το τουρκικό έδαφος. Αυτά σήμαιναν αυτοκτονία για τον Ερντογάν, γιατί αυτός θα αναγκαζόταν είτε να αναγνωρίσει τελικά στρατό το PKK μέσα στην Τουρκία και κράτος του PKK δίπλα στα σύνορα της Τουρκίας, είτε να μπει στη Συρία και να μην βγει ποτέ από αυτήν σπάζοντας πολιτικά και στρατιωτικά τα μούτρα του, όπως έπαθαν όλοι οι σύμμαχοι των ΗΠΑ στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.

Αλλά πέρα από τα πρακτικά ζητήματα από που κι ως που όφειλε μια τρίτη χώρα, εν προκειμένω η Τουρκία, να στείλει στρατό, επίσημο κρατικό στρατό, ή ακόμα χειρότερα στρατό μιας εθνικής της μειονότητας όπως είναι η κουρδική, να περάσει τα σύνορα μιας άλλης χώρας, της Συρίας και να εισβάλει σε αυτήν για να σώσει μια πόλη της από κάποιους φασίστες κατοίκους αυτής της ίδιας χώρας; Η επίθεση του ISIS, ήταν επίθεση σύρων φασιστών σε άλλους πολίτες της Συρίας που ήταν Κούρδοι, δη

χειρότερα τόσες φορές σε βασανιστές, και βιαστές όταν αυτοί ήταν Ρώσοι στην Τσετσενία, Τανταούντ στο Σουδάν, Χούτου στην Ρουάντα χωρίς να πάρουν εναντίον τους κανένα μέτρο, κανέναν δεν το σκέφτηκε. Ούτε σκέφτηκε κανείς ότι από που και ως που για μια κατοχή του Κομπανί από τον ISIS θα έφταιγε η Τουρκία που δεν έστειλε στρατό και όχι οι ΗΠΑ. Γιατί αφού οι ΗΠΑ επέμεναν τόσο πολύ να σωθεί το Κομπανί από δυνάμεις εκτός Συρίας και αφού θέλανε οι ίδιοι να ηγηθούν της απελευθέρωσής του γιατί δεν θέλανε να κατέβει ο ίδιος ο αμερικανικός στρατός στο έδαφος και να κάνει αυτή τη δουλειά αλλά μόνο να βομβαρδίζει τους τζιχαντιστές εκ του ασφαλούς από τον αέρα;

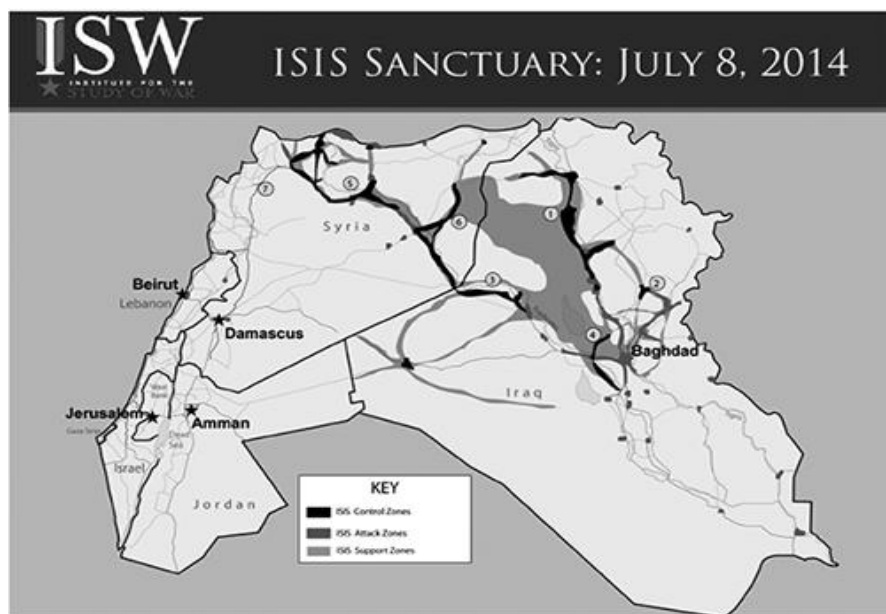
Αλλά όταν κρίζουν δυνατά οι δύο υπερδυνάμεις χάνονται και τα γεγονότα, χάνονται και οι ειδήσεις. Έτσι σχεδόν κανείς δεν έμαθε ότι το Κομπανί δεν είναι κανένα Μεσολόγγι του 2014, που κινδύνευε με σφαγή των αμάχων από το ισλάμ, αφού την ώρα που ο ISIS επιτέθηκε στο Κομπανί ο άμαχος πληθυσμός της, περίπου 200.000 άνθρωποι είχε εξ ολοκλήρου φυγαδευτεί στην Τουρκία, χωρίς ο ISIS να εμποδίσει αυτή τη φυγή εκτός από τις φρικαλεότητες που έκανε στα γύρω χωριά για να φτιάξει την ατμόσφαιρα διεθνούς πίεσης στον Ερντογάν. Ούτε έγινε γνωστό ότι ο πληθυσμός του Κομπανί βρήκε καταφύγιο στην Τουρκία με την έγκριση της κυβέρνησής της, πράγμα που τη φόρτωσε οικονομικά με άλλους 200.000 πρόσφυγες πέρα από το 1 εκατομμύριο που φιλοξενούσε ως τότε από τον εμφύλιο της Συρίας. Κυρίως όμως δεν έμαθαν την κεντρική επιχειρηματολογία της Τουρκίας του Ερντογάν να αρνηθεί την εισβολή της στη Συρία, ούτε την εναλλακτική της πρόταση για την αντιμετώπιση του ISIS. Η επιχειρηματολογία αυτή ήταν μέσα στα πλαίσια της επεμβατικής λογικής των δυτικών ιμπεριαλιστών, αλλά έριχνε στους ίδιους το βάρος μιας επέμβασης και αποκάλυπτε τις αντιφάσεις και την υποκρισία τους όταν πίεζαν την Τουρκία. Η τούρκικη θέση ήταν ότι τον ISIS τον δημιούργησε το συριακό καθεστώς με την συντριβή κάθε πραγματικής αντιπολίτευσης, αλλά και με την συνειδητή ανοχή από μέρους του του ISIS. Από αυτή τη θέση απέρρεε ότι η μόνη λύση για την αντιμετώπιση του ISIS, εφόσον η ίδια η Δύση δεν ήθελε να στείλει στρατό στη Συρία, ήταν να δημιουργηθούν στη Συρία και μάλιστα στην περιοχή του Αλεπιού ζώνες προστασίας του πληθυσμού από τους βομβαρδισμούς του Άσαντ, ώστε σε αυτές τις ζώνες να συγκεντρωθούν οι αντάρτικες αντι-Άσαντ και αντι-τζιχαντικές δυνάμεις της Συρίας και να συντρίψουν τον ISIS απελευθερώνοντας και το Κομπανί.

Η τούρκικη θέση κρύβει βέβαια μια σημαντική πλευρά της αλήθειας, που είναι ότι ο ISIS μπόρεσε να στεριώσει στη Συρία, όπως άλλωστε και το άλλο πιο "καθώς πρέπει" αδελφό του κομμάτι της Αλ-Κάιντα, η Αλ Νούσρα, γιατί ήταν ευνοϊκό για τέτοια εκτρώματα το ιδεολογικό έδαφος, ιδιαίτερα ο αντιιμπεριαλισμός, ο θρησκευτικός σεχταρισμός και ο αντιδιαφωτισμός, που είχε ενσταλάξει για χρόνια και στο συριακό λαό η μουσουλμανική αδελφότητα, δηλαδή ο μεγάλος αυτός σύμμαχος του Ερντογάν κι ο ίδιος ο Ερντογάν. Όμως υπάρχει σήμερα στην τούρκικη θέση η πιο μεγάλη αλήθεια ότι από ένα σημείο και πέρα, το καθεστώς Άσαντ, όντας όλο και πιο υποχείριο της Ρωσίας, έγινε ο σφαγέας κάθε προόδου μέσα στην αντιπολίτευση και ο προστάτης

της χειρότερης τζιχαντικής αντίδρασης μέσα σε αυτήν, δηλαδή έγινε τουλάχιστον σε αυτή τη φάση το κέντρο της πολιτικής αντίδρασης και του φασισμού στη Συρία. Δεν είναι τυχαίο που τελικά πρώτος ο Άσαντ έχωσε μέσα στη Συρία σαν συμμαχό του έναν εξωτερικό κρατικό παράγοντα τον σιιτικό τζιχαντισμό της Χεζμπολάχ. Ήταν λοιπόν μέσα στην ιμπεριαλιστική επεμβατική λογική της Δύσης, και εφόσον η ίδια δεν ήθελε να στείλει στρατό στη Συρία, η πρόταση της Τουρκίας να δημιουργηθούν στη Συρία και μάλιστα στην περιοχή του Αλεπιού ζώνες προστασίας του πληθυσμού από τους βομβαρδισμούς του Άσαντ, καθώς και ευρύτερες ζώνες απαγόρευσης πτήσεων ώστε σε αυτές τις περιοχές να συγκεντρωθούν οι αντάρτικες αντι-Άσαντ και αντι-τζιχαντικές δυνάμεις της Συρίας και να συντρίψουν τον ISIS απελευθερώνοντας και το Κομπανί. Αυτή ακριβώς ήταν η αντιπρόταση του Ερντογάν στην πίεση των ΗΠΑ, της ΕΕ και του PKK-Ρωσίας να επέμβει η Τουρκία στο Κομπανί, που τους έφερε σε δύσκολη θέση.

Εμείς είμαστε αντίθετοι από θέση αρχής σε αυτή την πρόταση, που προωθείται πάγια από την Τουρκία ενάντια στον Άσαντ από το 2012. Αυτή στην αρχή γινόταν κάπως δεκτή από τις ΗΠΑ, αλλά σκόνταφτε στο ρωσικό βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Εμείς είμαστε αντίθετοι σε τέτοιες "ζώνες προστασίας" όταν πρόκειται για επέμβαση σε εσωτερικές ενδοκρατικές συγκρούσεις (πχ η άδικη δυτική επέμβαση στη Λιβύη για την ανατροπή του Καντάφι), και τούτο γιατί σαν μαρξιστές θεωρούμε την απελευθέρωση των λαών δυνατή κύρια από τους ίδιους και όχι από πανίσχυρους επεμβαστές "προστάτες" και μάλιστα ιμπεριαλιστές. Μπορούμε ωστόσο να δεχτούμε, ή ακόμα και να επιδιώξουμε επέμβαση οποιασδήποτε χώρας από τα έξω σε βοήθεια μιας άλλης μόνο όταν αυτή η τελευταία δέχεται εξωτερική επίθεση από μια Τρίτη χώρα (πχ δίκαιη επέμβαση των ευρωπαϊκών χωρών στη Βοσνία ενάντια στους σέρβους κατακτητές το 1995). Επίσης θεωρούμε θετική την ενίσχυση απ' έξω με όπλα ενός δημοκρατικού αντιφασιστικού αγώνα αρκεί αυτός να έχει πάρει πραγματικά παλλαϊκά, ενοτικά και δημοκρατικά χαρακτηριστικά και η εξουσία που αυτός αντιπαλεύει να είναι, γενικά μισητή από το λαό και να στηρίζεται σε ξένα όπλα. Γι αυτό το λόγο είμαστε αντίθετοι και στις δύο πλευρές του Συριακού εμφύλιου από την ώρα που αυτές επιδιώκουν τη νίκη με τη στηρίξη κύρια σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Όμως από την ώρα που ο ιμπεριαλιστής δυτικοί και ανατολικοί καταφεύγουν συστηματικά σε τέτοιες ζώνες προστασίας και ζώνες απαγόρευσης πτήσεων για να υποδαυλίζουν καταστροφικούς εμφύλιους, (στη Λιβύη η Δύση ψηφισε υπέρ και η Ρωσία έκανε αποχή ώστε να περάσει η επίθεση στον Καντάφι) δεν μπορούμε να μην τους καταγγείλουμε σαν σιχαμερούς υποκριτές όταν θέλουν εξωτερική επέμβαση στο Κομπανί αλλά λένε "όχι" στην πρόταση της Τουρκίας για την δημιουργία τέτοιων ζωνών. Όχι τυχαία αυτή η αντιπρόταση της Τουρκίας στο προβοκατόρικο κάλεσμα του Ομπάμα για δικιά της άμεση εμπλοκή στη Συρία, έφερε τον δεύτερο σε εξαιρετικά δύσκολη θέση, τόσο δύσκολη ώστε στελέχη της κυβέρνησής του, όπως ο Μπαιντεν, η σύμβουλος ασφαλείας Σουζάνα Ράις, ακόμα και ο Κέρρυ, και πιο πολύ το γαλλικό ΥΠΕΞ άρχισαν να μελετάνε σοβαρά την πρό-

Στον παραπάνω χάρτη η περιοχή το Κομπανί είναι με το σκούρο χρώμα στο βόρειο άκρο του τομέα με τον αριθμό 5. Με τις μαύρες και σκούρες περιοχές είναι σημειωμένες οι περιοχές ελέγχου και υποστήριξης του ISIS. Με τις κόκκινες περιοχές, (στον ασπρόμαυρο χάρτη εμφανίζονται με ενδιάμεσο γκρι) στις περιοχές 2,3,4 του Ιράκ εμφανίζονται οι βασικές περιοχές επίθεσης του ISIS. Δηλαδή το Κομπανί είναι έξω και στην εντελώς άλλη μεριά από τα εκτεταμένα ιρακινά μέτωπα σύγκρουσης

Kurdnet (www.ekurd.net) της 25 του Οκτώβρη) αναφέρει ότι **"αμερικανοί επίσημοι αναγνωρίζουν ότι το Κομπανί αφ' εαυτού δεν είναι ιδιαίτερα σημαντικό από στρατηγική άποψη"**. Αυτού του είδους η επίθεση σε συνδυασμό ότι για πολλές μέρες και εβδομάδες η αμερικανική αεροπορία στήριζε την άμυνα του Κομπανί χωρίς να κατεβαίνει στο έδαφος ούτε μια μπότα οποιασδήποτε χώρας επέτρεψε στο PKK που το υπερασπιζόταν να μετατραπεί χωρίς πολύ μεγάλες απώλειες από φασίστα και ταραξία παρία της Τουρκίας σε ηρωική και ταυτόχρονα αποτελεσματική δήθεν αντιφασιστική πρωτοπορία όλου του κουρδικού εθνικισμού και παίχτη πρώτης γραμμής στο μεσανατολικό κομφούζιο.

Γιατί δεν πρέπει καμιά εξωτερική δύναμη να επέμβει με στρατό στο συριακό εμφύλιο και στο Κομπανί

λαδή ήταν προίον κύρια εσωτερικών αντιθέσεων της Συρίας. Με ποια λογική, αν όχι ιμπεριαλιστική επεμβατική, έπρεπε αυτό το εσωτερικό πρόβλημα να λυθεί με εξωτερική επέμβαση και μάλιστα επέμβαση υπό την πολιτικοστρατιωτική ηγεσία μιας υπερδύναμης σαν τις ΗΠΑ, που με το να έχει εδώ και χρόνια παραβιάσει ωμά κάθε χωρών έχει παντού φέρει χειρότερες καταστροφές, και μάλιστα έχει φέρει στην εξουσία υποτακτικούς των πιο μεγάλων κανιβαλών, των κανιβαλών με πυρηνικά, δηλαδή των ρώσων νεοναζί ιμπεριαλιστών;

Κι όμως αυτή η παράλογη ιμπεριαλιστική αξίωση έγινε αμέσως αποδεκτή από όλους τους "φιλόανθρωπους" της γης κάτω από το επιχειρήματα ότι δεν πρέπει να επιτρέπεται σε βασανιστές και βιαστές, να υποδουλώνουν άλλους ανθρώπους. Το ότι οι ίδιοι "φιλόανθρωποι" επέτρεψαν τα ίδια και

ταση της Τουρκίας. Εκεί λοιπόν που κέρδιζε έδαφος η πρόταση για ορισμό ζωνών προστασίας και απαγόρευσης πτήσεων, επενέβη καθοριστικά ο μεγάλος προστάτης του PKK, και του Άσαντ, η Ρωσία και έστειλε τελεσίγραφο στον Ερντογάν να μην επιμένει στις ζώνες προστασίας.

Την ίδια στιγμή η πίεση του PKK ενάντια στη γραμμή Ερντογάν στο εσωτερικό της Τουρκίας μεγάλωσε, κάθε συνομιλία σταμάτησε και το PKK έριξε τον κόσμο του στο δρόμο που άρχισε να σπάει να καίει ακόμα και να σκοτώνει πιστούς μουσουλμάνους που μοιάζαν με τζιχαντιστές, απειλώντας την κυβέρνηση με τερματισμό της ειρηνευτικής διαδικασίας και ξαναρχίνισμα του εμφύλιου.

Ο ελιγμός του Ερντογάν με τους Πεσμεργκά και τον FSA, η σύνθετη ρώσικη απάντηση, και το ξεσκεπάσμα του επιχειρήματος περί ανθρωπιστικού πολέμου του PKK στο Κομπανί

Κάτω από αυτές τις συνθήκες ο Ερντογάν κατέφυγε στον εξής πολιτικά αμυντικό ελιγμό: Κάλεσε ο ίδιος ή ίσως και να αποδέχτηκε πρόταση των ΗΠΑ να στείλει η περιφερειακή κυβέρνηση του συμμάχου του Μπαρζανί ιρακινούς κούρδους μαχητές (τους γνωστούς Πεσμεργκά) να περάσουν μέσα από το τουρκικό έδαφος και να πάνε να στηρίξουν την άμυνα του Κομπανί. Προφανώς στόχος αυτής της κίνησης του Ερντογάν ήταν να εκτονώσει την αφόρητη πίεση πάνω του και ταυτόχρονα μην νικήει το Κομπανί και όλη η Βόρεια Συρία στα χέρια του PKK. Όμως και αυτή η κίνηση μπήκε ουσιαστικά και αυτή κάτω από την ηγεμονία του PKK-PYD, με μια νέα συμφωνία στις 22 του Οκτώβρη, σαν εκείνη του Ερμπίλ του 2012, μετά από συζητήσεις που κράτησαν 9 μέρες αυτή τη φορά στο Ντοχούκ του ιρακινού κουρδιστάν πάλι με μεσολαβητή και υποτιθέμενο εγγυητή και πάλι τον Μπαρζανί, ενώ συμμετείχαν σε αυτές παρασκηναίκα η Τουρκία και η ΗΠΑ. Δεν ξέρουμε τις λεπτομέρειές της, αλλά ξέρουμε ότι πάλι μοιράστηκαν θέσεις εξουσίας στο συριακό Κουρδιστάν, αλλά όλα δείχνουν ότι μοιράστηκαν με δυσμενέστερο τρόπο από ότι στο Ερμπίλ. Γιατί η απόφαση μιλάει για 40% θέσεις στο PKK-PYD, 40% στους φιλο-Μπαρζανί κούρδους του KNC και 20% σε “ανεξάρτητους”. Στην πολιτική δεν υπάρχουν ανεξάρτητοι και ποτέ ο σοσιαλ-φασισμός δεν δέχεται να κρίνονται αποφάσεις από “ανεξάρτητους” που δεν ελέγχει. Αλλά και αυτό να μην υπήρχε δεν είναι δυνατό να υπάρχει ούτε αυτή τη φορά έντιμη συμφωνία μοιρασιάς χωρίς να κάνει καμιά αυτοκριτική η πλευρά που παραβίασε την προηγούμενη συμφωνία. Αλλά ποια αυτοκριτική να κάνει το PKK-PYD στο Ντοχούκ αφού τώρα χάρη στη στήριξη των υπερδυνάμεων και στην παγκόσμια προπαγανδιστική τους μηχανή εμφανίζεται στα μάτια όλων των κούρδων σαν ο πιο θρυλικός υπερασπιστής της εθνικής τους υπόστασης αλλά και σαν παγκόσμιο σύμβολο της μάχης υπέρ του πολιτισμού και κατά της βαρβαρότητας; Το ότι η συμφωνία αυτή σηματοδοτεί την πολιτική ηγεμονία του PKK-PYD σε ένα κουρδικό θραύσμα άτυπου κράτους-υβρίδιου, υπό ρώσικη κυριαρχία στη βόρεια Συρία, και ότι βάζει τις βάσεις για μια ηγεμονία του PKK σε όλο τον κουρδικό χώρο για το διαμελισμό και τον εκβιασμό και των 4 κρατών στα οποία αυτός εκτείνεται, το αποδεικνύει η θερμή υποδοχή που έκανε στη συμφωνία του Ντοχούκ το ρώσικο Υπουργείο εξωτερικών με ανακοίνωσή του. (Αλ-Μόνιτορ 28 Οκτώβρη, <http://www.al-monitor.com/pulse/politics/2014/10/syria-kobani-turkish-kurdish-implications.html>). Σε αυτήν με επεμβατικό ιμπεριαλιστικό θράσος σημειώνεται “το ενδιαφέρον της Ρωσίας για τη συμφωνία για την εγκαθίδρυση μιας διοίκησης από ενω-

μένες δυνάμεις στις κουρδικές περιοχές της Συρίας” και ότι η συμφωνία αυτή “είναι ένα πρότυπο για όλα τα πολιτικά κόμματα και δυνάμεις, το οποίο εγγυάται την κυριαρχία και την ενότητα της χώρας μέσω της ενότητας και της αντιμετώπισης της διεθνούς τρομοκρατίας και εξτρεμισμού”. Το τελευταίο απόσπασμα αυτής της ανακοίνωσης δείχνει πόσο μακριά στοχεύει η ρώσικη διπλωματία όταν θεωρεί το αντι-ISIS μέτωπο πρότυπο για όλα τα πολιτικά κόμματα και δυνάμεις, δηλαδή το πόσο θα δουλέψει με το προβοκατόρικο εργαλείο που ή ίδια δημιούργησε για την ανακατασκευή του γεωγραφικού και πολιτικού χάρτη της Μέσης Ανατολής.

Σύντομα αποδείχτηκε ότι αυτή η βοήθεια των Πεσμεργκά στο Κομπανί τους έφερε εκεί σαν φτωχούς συγγενείς και όχι σαν συμπολεμιστές του PKK-PYD. Το ότι ο αριθμός τους, είναι πολύ μικρός-μικρότερος από 150 άτομα, για να επηρεάσουν σοβαρά τους στρατιωτικούς συσχετισμούς εκεί δεν είναι βασικό. Το βασικό είναι ότι ήταν μέρος της συμφωνίας του Ντοχούκ να μην συμμετέχουν στο επιτελείο της μάχης που θα παραμείνει εξ ολοκλήρου στα χέρια του στρατού του PKK-PYD, τπυ YPG, αλλά και κυρίως να μην συμμετέχουν στις μάχες σώμα με σώμα με τον ISIS πεζικού αλλά να δίνουν κάλυψη πυροβολικού στο πεζικό του YPG, δηλαδή ουσιαστικά να λειτουργούν σαν μια εξωτερική σχετικά ασφαλή δύναμη, όπως λειτουργεί μια αεροπορική κάλυψη, πράγμα που θα τους δίνει ελάχιστο πολιτικό κύρος εξωτερικά και διεθνώς. Το μόνο που στην πράξη θα κάνει η συμφωνία του Ντοχούκ είναι, όπως και η συμφωνία του Ερμπίλ, να δώσει στην πολιτική του PKK την κάλυψη της αμερικάνικης υπερδύναμης και όλη της Δύσης, αφού θα της δώσει την έγκριση της δυτικόφιλης, αλλά από ότι φαίνεται όμηρου του εθνικισμού της και του γενικότερου κούρδικου εθνικισμού, δυτικόφιλης κυβέρνησης Μπαρζανί.

Την ίδια τύχη με αυτόν τον ελιγμό του Ερντογάν είχε από πρακτική άποψη το κάλεσμα του να περάσουν στο Κομπανί 1300 στρατιώτες του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (Free Syrian Army- FSA), δηλαδή του στρατού της αντι-Άσαντ αντιπολίτευσης, που ουσιαστικά σήμερα μόνο στην Τουρκία έχουν έναν σταθερό υποστηρικτή. Τμήματα και αυτού του στρατού βαδίζουν ήδη προς το Κομπανί, αλλά όλα δείχνουν πως όποια φτάσουν ως εκεί θα είναι και πάλι κατάλληλα διυλισμένα πολιτικά και απονευρωμένα επιχειρησιακά για να ταιριάζουν στην μονοκρατορία του PKK και στα ρώσικα σχέδια. Αυτό το μαρτυράει καθαρά η τοποθέτηση εκπροσώπων του YPG ότι ο FSA έχει μέσα του πολλές ομάδες και τάσεις και ότι ο YPG είναι σε επαφή ήδη με την ηγεσία του FSA για να συμμετέχουν στην άμυνα του Κομπανί εκείνες οι ομάδες που είναι “προοδευτικές” (www.kurdnet 27 Οκτώβρη).

Στο τελευταίο αυτό σημείο αρχίζει να ξεσκεπάζεται η προπαγάνδα των υπερδυνάμεων και πιο πολύ η απατεωνίστικη προπαγάνδα του PKK, που προσπαθούσε εδώ και ενάμιση μήνα να πείσει τον κόσμο ότι στο Κομπανί δεν κρινόταν ένα ζήτημα πολιτικής εξουσίας των κούρδων της Συρίας και του ίδιου του PKK αλλά η ανθρωπινή ύπαρξη των κατοίκων του από τους εξολοθρευτές του ISIS. Αν ο Ερντογάν είναι ένα κτήνος γιατί δεν μπαίνει ο ίδιος σαν Τουρκία ή δεν αφήνει τους κούρδους της Τουρκίας να σώσουν το Κομπανί, με ποιο δικαίωμα οι ίδιοι οι υπερασπιστές του Κομπανί διαλέγουν ανάμεσα στις “προοδευτικές” και στις όχι προοδευτικές τάσεις του FSA που θέλουν επίσης να υπερασπίσουν το Κομπανί;

Στην πραγματικότητα η αντιμετώπιση της

βοήθειας των Πεσμεργκά και ακόμα περισσότερο εκείνη του FSA από το PKK-PYD-YPG είναι ακόμα χειρότερη από όσο δείχνει η παραπάνω φρασούλα και αποκαλύπτει ότι ΠΟΤΕ από την αρχή της πολιορκίας του Κομπανί η ηγεσία του PKK δεν είχε σκοπό να σώσει τους κατοίκους της πόλης από την σκλαβιά και τον εξανδραποδισμό-αν και πρακτικά τέτοιο ζήτημα όπως είπαμε στην αρχή άμεσα δεν υπήρξε- αλλά να ηγεμονεύσει στο συριακό κουρδιστάν και σε όλο τον κουρδικό χώρο, ενώ πιο άμεσα ήθελε να πετύχει την πλήρη διεθνή απομόνωση και συντριβή της κυβέρνησης Ερντογάν, όπως θέλουν τώρα με μανία τα ρώσικα αφεντικά της. Υπάρχουν λοιπόν δύο δημόσιες δηλώσεις ηγετικών στελεχών του YPG, που μένουν όσο γίνεται πιο κρυφές από τους λαούς, οι οποίες γίνανε την ώρα που ο Ερντογάν επέτρεπε στους Πεσμεργκά και στον FSA να μπουν στο Κομπανί, και ενώ συνεχίζονταν οι σχετικές παρασκηναίκες διαβουλεύσεις όλων των σχετικών διεθνών και τοπικών επιτελείων. Αυτές οι δηλώσεις αποκαλύπτουν περίτρανα και ωμά πόσο το PKK δεν ήθελε και δεν θέλει καμιά ουσιαστική στρατιωτική βοήθεια στο έδαφος για να σπάσει την περικύκλωση των τεράτων, αλλά θέλει να πετύχει μια εξασφαλισμένη από την αρχή νίκη γοήτρου, λόγω του κοινού αφεντικού που έχουν και οι πολιορκητές και οι πολιορκημένοι.

Δήλωσε λοιπόν ο αρχηγός του καντονιού του Κομπανί Ανβάρ Μουสลίμ στο τουρκικό BBC (www.kurdnet στις 21 του Οκτώβρη) μόλις η Τουρκία ανακοίνωσε ότι οι ιρακινί Πεσμεργκά μπορούν να διαβούν μέσα από την Τουρκία για να πάνε στο Κομπανί και ενώ γίνονταν ακόμα οι διαπραγματεύσεις στο Ντοχούκ: “Αυτό που χρειαζόμαστε περισσότερο από τους Πεσμεργκά είναι όπλα. Αν οι Πεσμεργκά θέλουν να μπουν στο Κομπανί μπορούν να έρθουν σε επαφή με το YPG, το οποίο, αν έχει ανάγκη από υποστήριξη, θα τους καλέσει να έρθουν ή θα τους ζητήσει βοήθεια σε όπλα”.

Ποιος περικυκλωμένος στρατός σε θανάσιμο τάχα κλοιό που προστατεύει το λαό του από κανιβάλους, ζήτησε ποτέ από πρόθυμους να πεθάνουν μαζί του συμπολεμιστές να του υποβάλουν αίτηση που θα “εξεταστεί αρμοδίως” και θα κριθεί αν γίνουν δεκτοί; Και για όσους δεν κατάλαβαν ο Μουสลίμ συνέχισε: “το YPG έχει αρκετούς νέους ανθρώπους για να πολεμήσουν”. Τελικά οι Πεσμεργκά έγιναν δεκτοί με τους ουσιαστικά ταπεινωτικούς όρους που υπέγραψαν στο Ντοχούκ.

Αλλά αυτά τα λόγια δεν είναι τίποτα μυστά σ’ αυτά που είπε η ίδια η αρχηγός του YPG στο Κομπανί Μευσά Αμπντό για τον FSA: **“Αν ο FSA θέλει να υπερασπίσει την αντίστασή μας θα έπρεπε να πολεμήσει τον ISIS σε άλλες περιοχές που ελέγχει και όχι στο Κομπανί, θα ήταν πιο χρήσιμο”**. Αν αυτό δεν σημαίνει ότι “εδώ παίζουμε εμείς, εσείς να πάτε αλλού να παίξετε” τότε τι σημαίνει; Αυτή η δήλωση ήταν τόσο ωμή και τόσο αποκαλυπτική που δύο μέρες μετά βγήκε για να τη γλυκάνει ο αρχηγός του YPG σε όλο το συριακό Κουρδιστάν, ο Siran Hemo που θεώρησε “θετική” την άφιξη του διυλισμένου FSA, αλλά δήλωσε ότι θα ήταν καλύτερα αυτός “να ανοίξει νέα μέτωπα” σε πόλεις πολύ μακριά από το Κομπανί.

Η σαπίλα που κρύβει αυτή η σύγκρουση και ο σπημένος χαρακτήρας της σε επίπεδο ηγεσιών - και όχι βάσης, όπου άλλη είναι η σύνθεση του μεσαιωνικού ISIS και άλλη αυτή του διπρόσωπου αλλά προοδευτικού στη μορφή PKK- δεν θα αργήσει να βγει στη φόρα. Ήδη βγήκε στη φόρα η φανατική υποστήριξη, προπαγανδιστική και σε όπλα που μετά το Ιράν δίνει το καθεστώς Άσαντ στο Κομπανί, με τον υπουργό πληροφοριών Ομ-

ράν Ζομπί να δηλώνει στις 21 Οκτώβρη ότι η κυβέρνηση δίνει και “θα συνεχίσει να δίνει στρατιωτική βοήθεια στο Κομπανί στο ψηλότερο επίπεδο”, ενώ χρειάστηκε να πέσουν τα φώτα της δημοσιότητας στην υπό το PKK-PYD “λαϊκή” αυτοδιοίκηση του συριακού κουρδιστάν για να μάθουμε ότι τους μισθούς της γραφειοκρατίας εκεί συνεχίζει να τους πληρώνει η συριακή κυβέρνηση (Al Monitor της 28 Οκτώβρη)..

Όποιος θέλει να καταλάβει μια σύνθετη πραγματικότητα πρέπει να ξεκινάει από τα μεγαλύτερα αινίγματα που αυτή βάζει. Στην περίπτωση του ISIS το μεγαλύτερο αίνιγμα είναι το εξής: Πως γίνεται τα ισχυρότερα φασιστικά κράτη του κόσμου με επικεφαλής τη Ρωσία, την Κίνα και το Ιράν, και γενικά όλα τα φασιστικά κόμματα να είναι εναντίον ενός τέρατος σαν το ISIS και βέβαια να είναι εναντίον του και όλες οι δημοκρατίες και μισοδημοκρατίες -δηλαδή γενικά όλα τα κράτη- και το τέρας αυτό να υπάρχει και να είναι τόσο επικίνδυνο; Και πως γίνεται εκείνοι που κυρίως κερδίζουν σε κύρος και σε θέσεις πολεμώντας το τέρας αυτό να είναι ακριβώς οι φίλοι των μεγαλύτερων φασισμών, όπως είναι το Ιράν και η Συρία και η προστάτιδα όλων αυτών Ρωσία; Και πως μπορεί ο πιο χαμένος να είναι η Τουρκία που έστω σε αυτή τη φάση βρέθηκε μεταπικά και ταυτόχρονα απέναντι σε όλους αυτούς; Μπορεί να υπάρχει κάποια άλλη πειστικότερη απάντηση από το ότι αυτό το τέρας είναι ένα πολύ-πολύ χρησιμο και πολύ ελεγχόμενο δημιούργημα κάποιων από αυτούς τους φασισμούς και μάλιστα του μεγαλύτερου, διπλωματικότερου και πιο επεμβατικού από αυτούς και ότι όλες αυτές οι συγκρούσεις είναι σε επίπεδο ηγεσίας ελεγχόμενες και πλασματικές;

Σε τέτοιες περιπτώσεις είναι καλό να παρακολουθεί κανείς την ελληνική εξωτερική πολιτική, η οποία είναι η ρώσικη εξωτερική πολιτική αλλά χωρίς πολλές προφυλάξεις. Λοιπόν δεν θα βρει κανείς άλλη χώρα που να είναι τώρα δα τόσο φανατικά PKK και Κομπανί, τόσο ευαίσθητη ενάντια στον ISIS και να είναι τόσο ξαφνικά και τόσο φανατικά εναντίον της Τουρκίας ώστε να έχει σε χρόνο μηδέν κόψει τα τουρκικά σίριαλ που ήταν το σήμα κατατεθέν της ελληνο-τουρκικής προσέγγισης, όσο ο Ερντογάν ήταν φίλος της Ρωσίας, να έχει κάνει τις τουρκικές επεμβάσεις στην κυπριακή ΑΟΖ παγκόσμιο ζήτημα την ώρα που πριν δυο χρόνια φέλιζε γι αυτές λίγα λογάκια και τελικά να έχει συγκροτήσει ένα δραστήριο αντι-τούρκικο μέτωπο με τον εκλεκτό της Ρωσίας πραξικοπηματία και σφαγέα Σίσι.

Επειδή ακριβώς υποφέρουμε από μια εθελόδουλη άρχουσα τάξη με μια κυβέρνηση και μια αντιπολίτευση, που καταστρέψανε τη χώρα μας σχεδόν απόλυτα, έχει ζωτική σημασία να ψάχνουμε και να μελετάμε τις κλίσεις και τα βίτσια της και να βγαίνουμε έξω από την τροχιά της. Και πουθενά όσο στην εξωτερική πολιτική δεν εκδηλώνεται τόσο έντονα η αχρειότητα, η δουλικότητα και η σιχαμερή θρασυδειλία αυτής της τάξης. Όσο την Τουρκία την κανάκευαν ο υπερδύναμεις αυτή συμπεθέριάζε με τον Ερντογάν. Τώρα που την φτύνουν αυτή με τα μικρά της ποδαράκια στέκεται από πίσω τους και την κλωτσάει. Είναι αυτά τα υποκείμενα που μας υποχρέωσαν να αποκτήσουμε μια παγκόσμια και όσο μπορούμε πιο έντιμη ματιά ώστε να γίνουμε αξιοπρεπείς πολίτες του κόσμου και να φτιάξουμε κάποια στιγμή μια αξιοπρεπή χώρα.

Οι Έλληνες και Τούρκοι αριστεροί και δημοκράτες γνώρισαν το αληθινό πρόσωπο του ΡΚΚ Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τη φασιστική τους τρομοκρατία

Άρθρα της Ν.Α. το 1987

Η επίθεση των κανιβάλων του ISIS στο Κομπάνι μετέτρεψε τους υπερασπιστές της πόλης σε ήρωες. Ωστόσο οι Κούρδοι που έχουν τον έλεγχο του Κομπάνι και το κόμμα τους της Κουρδικής Δημοκρατικής Ενότητας (PYD) είναι το αντίστοιχο του ΡΚΚ στη Συρία. Άλλωστε για χρόνια η Συρία αποτελούσε τη βάση του ΡΚΚ.

Είναι σωστό ωστόσο να θυμίσουμε ότι το ΡΚΚ αποτελεί το κομμάτι εκείνο των Κούρδων που άσκησε φασισμό τόσο στις υπόλοιπες οργανώσεις και τα κόμματα όσο και στον κουρδικό πληθυσμό που δεν υπέκυπτε στην κυριαρχία τους.

Χαρακτηριστικά θα αναφέρουμε εδώ την δολοφονική επίθεση του ΡΚΚ στους πολιτικούς πρόσφυγες των τούρκικων και κουρδικών οργανώσεων στο στρατόπεδο του Λαυρίου το 1987.

Γράψαμε στη Ν. Ανατολή, αριθ. φ. 45, 26 Ιούνη 1987 :

<<Άγρια επεισόδια με ξυλοδαρμούς και μαχαιρώματα προκάλεσαν μέλη του ΡΚΚ (εργατικό κόμμα Κουρδιστάν) στο στρατόπεδο των Τούρκων πολιτικών προσφύγων στο Λαύριο.

Το ΡΚΚ είναι μια δολοφονική κούρδικη οργάνωση, που επανειλημμένα έχει καταγγελλεί σαν τέτοια τόσο για την δράση της στην ίδια την Τουρκία, όσο και στην Ευρώπη.

Είναι χαρακτηριστικό πως την ίδια μέρα των επεισοδίων στο Λαύριο, σύμφωνα με πληροφορίες του τύπου, ένοπλοι του ΡΚΚ έσφαξαν 31 κατοίκους του χωριού Πιναρσίκ στην Νοτιοανατολική Τουρκία ανάμεσα στους οποίους ήταν και 16 παιδιά.

Τα επεισόδια στο Λαύριο

Τα επεισόδια στο Λαύριο άρχισαν όταν μέλη του ΡΚΚ προσπάθησαν να θέσουν στον έλεγχό τους το στρατόπεδο, χτυπώντας και καταλαμβάνοντας το δωμάτιο 4 τούρκικων μελών της οργάνωσης "HAL KIN KURTULUSU". Σ' αυτήν τους την ενέργεια αντέδρασαν όλοι οι άλλοι πρόσφυγες, με αποτέλεσμα οι Κούρδοι του ΡΚΚ να κρατήσουν γυναίκες ομήρους και να μαχαιρώσουν τον Μπέντρι δημοσιογράφο της "Κουρδιστάν Πρες" και εκπρόσωπο στην Ελλάδα της οργάνωσης " Ριζγκαρί", που νοσηλεύεται στον Ευαγγελισμό όταν ο Μπέντρι προσπάθησε να ελευθερώσει την γυναίκα του, που την κρατούσαν όμηρο.

Χαρακτηριστική είναι η στάση της αστυνομίας, που σύμφωνα με δήλωση κοινής επιτροπής των πολιτικών προσφύγων, δεν παρουσιάστηκε κατά την διάρκεια των συμπλοκών του Σαββατοκύριακου, παρά μόνο μετά την αποχώρηση του ΡΚΚ.

Και η παρουσία της ήταν να ξυλοκοπήσει άγρια τους πολιτικούς πρόσφυγες, να παραβιάσει κάθε έννοια ασύλου κάνοντας εξονυχιστικές έρευνες σε όλα τα δωμάτια των προσφύγων και να συλλάβει 4 πολιτικούς πρόσφυγες, που οδηγούνται σε δίκη με βαρείες κατηγορίες και αντιμετωπίζουν την απειλή της απέλασης. Η φιλο- ΡΚΚ στάση της αστυνομίας ήρθε να καλυφθεί από τις δηλώσεις του υπουργού Δροσογιάννη, ο οποίος προσπαθώντας να εξηγήσει τα επεισόδια "ύμνησε" την ανεξαρτησία του Κουρδιστάν "όμησε" την ανεξαρτησία του Κουρδιστάν και τους δολοφόνους του ΡΚΚ. Αξίζει να παραθέσουμε το απόσπασμα των δηλώσεών του:

"Στο στρατόπεδο πολιτικών προσφύγων του Λαυρίου υπάρχουν 280 Τούρκοι, οι οποίοι ανήκουν σε 30 διαφορετικές πολιτικές ομάδες. Από αυτές οι πλέον

ισχυρές είναι οι δύο, που αποτελούνται από 80 περίπου πρόσφυγες. Στην μια ομάδα ανήκουν οι Κούρδοι αυτονομιστές, αυτοί δηλαδή που θέλουν την ανεξαρτησία του Κουρδιστάν". Και συνεχίζει δείχνοντας την αγωνία του για την υγεία των δολοφόνων του ΡΚΚ λέγοντας: " Εμείς λάβαμε ήδη μέτρα για να αποτραπούν παρόμοια επεισόδια. Βασικότερο των μέτρων αυτών είναι ο διαχωρισμός των 30 Κούρδων αυτονομιστών από τους υπόλοιπους γιατί οι τελευταίοι είναι περισσότεροι και θα ... μπορούσαν να πνίξουν με τα χέρια τους τους πρώτους, μιας και οι μεν και οι δε στερούνται τώρα όπλων".

Με μια τέτοια δήλωση ο Δροσογιάννης φαίνεται έτοιμος να επιστρέψει τα μαχαίρια στο ΡΚΚ μιας και κινδυνεύουν να τους πνίξουν οι πολιτικοί πρόσφυγες. Όμως το ζήτημα είναι σοβαρό και έχει να κάνει με την πολιτική που ακολουθεί ο Παπανδρέου. Μια πολιτική που κάνει ότι μπορεί για να εκμεταλλευτεί τις αντιθέσεις των μειονοτήτων (Κούρδοι, Αρμένιοι) ενάντια στο Τούρκικο κράτος. Αυτή την πολιτική έρχεται να υπηρετήσει με τις δηλώσεις του και την στάση της αστυνομίας ο τυφλωμένος από αντιτουρκικό σωβινισμό Δροσογιάννης. Αυτή η πολιτική είναι που κάνει τη χώρα μας βάση κουρδικών και αρμενικών οργανώσεων ενάντια στο Τούρκικο κράτος. Και αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα από την πλήρη υποστήριξη των αντιφασιστών αγωνιστών που κυνηγημένοι από την φασιστική βία του Εβρέν περνούν στην χώρα μας.

Αυτό είναι ένα σοβαρό ζήτημα αλληλεγγύης ανάμεσα στους δύο λαούς, που γνώρισαν πολύ καλά το τι σημαίνει φασισμός και τη σημασία που έχει η με κάθε τρόπο έκφραση της αντιφασιστικής αλληλεγγύης σε τέτοιες στιγμές.

Και σ' αυτό το ζήτημα η κυβέρνηση του Παπανδρέου δεν έχει δώσει καλές εξετάσεις. Αντίθετα έχει εμποδίσει την έκφραση αυτής της αλληλεγγύης με τις απελάσεις Τούρκων αγωνιστών και τις άθλιες συνθήκες ζωής των προσφύγων στο γκέτο του Λαυρίου. Είναι σαφές πως η κυβέρνηση θα προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει τα επεισόδια για να περάσει σε επίθεση απέναντι στους Τούρκους αγωνιστές πολιτικούς πρόσφυγες. Και το κλίμα για κάτι τέτοιο το φτιάχνει όλος ο αστικός τύπος που αυτές τις μέρες πρόβαλε τον ρατσισμό μιας μικρής μερίδας "αγαναχτισμένων" κατοίκων του Λαυρίου που μιλούσαν ανώνυμα για κλειψίες και βιασμούς που τάχα γίνονται από τους πρόσφυγες και τους κάνουν τη ζωή ανυπόφορη. Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω απόσπασμα από τον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ, που έχει τον τίτλο "Αφήστε μας να μπορούμε μέσα και να τους τσακίσουμε". Γράφει λοιπόν: "Έχουμε δεινοπαθήσει από τότε που ήλθαν στο Λαύριο δεν τολμάμε ούτε να κυκλοφορήσουμε. Μπαίνουν στα σπίτια μας και μας κλέβουν. Και τώρα τολμάνε να βγάξουν και άλλα... Κλέβουν και δουλεύουν ακόμα και σαν πράκτορες ξένων χωρών. Εδώ ιδιαίτερα στο Λαύριο δουλεύουν σε οικοδομές και μας παίρνουν τις δουλειές. Έχουμε κάνει υπομνήματα να φύγει το στρατόπεδο από εδώ για να ανασάνουμε". Στο ζήτημα της απομάκρυνσης του

στρατοπέδου από το Λαύριο συμπυκνώνεται σήμερα όλος ο ρατσισμός της αντίδρασης. Γιατί αυτό το ζήτημα δεν μπαίνει για την ανακούφιση των ίδιων των προσφύγων από τις συνθήκες-γκέτο αυτού του στρατοπέδου, αλλά για γλιτώσουν οι κάτοικοι του Λαυρίου από το "μεγαλύτερο κακό της πόλης".

Και σ' αυτό το μάυρο μέτωπο είναι μέσα και ο Δήμαρχος του Λαυρίου Πόγκας και το ψευτο-ΚΚΕ.

Ο ψευτο-αριστερός δήμαρχος έτρεξε μετά τα επεισόδια να δηλώσει: "Έχουμε επανειλημμένα υποστηρίξει πως είναι ανάγκη να βρεθεί μια λύση. Τώρα, άμεσα πρέπει να ηρεμήσει η κατάσταση. Σταδιακά όμως και δεν γίνεται διαφορετικά, πρέπει να απομακρυνθούν οι πρόσφυγες από αυτόν τον τόπο".

Και το ψευτο-ΚΚΕ με ανακοίνωση της Αχτιδικής Επιτροπής Λαυρεωτικής, αφού πουθενά δεν καταγγέλλει την επίθεση του ΡΚΚ, αναφέρει: "Η κυβέρνηση και τα αρμόδια όργανα του ΟΗΕ στην Ελλάδα σε συνεργασία με τον δήμο, τους μαζικούς φορείς της πόλης και την αντιπροσωπεία των πολιτικών προσφύγων επιβάλλεται να μελετήσουν το συνολικό πρόβλημα λειτουργίας του στρατοπέδου και να προχωρήσουν στην άμεση λήψη των αναγκαίων μέτρων, ακόμα και στην απομάκρυνση του στρατοπέδου" (Ριζοσπάτης, 24 Ιούνη).

Γίνεται έτσι σαφές πως την προβοκάτσια του ΡΚΚ είναι έτοιμη, σε πλήρη συμφωνία με τις άλλες δυνάμεις, να την εκμεταλλευτεί η κυβέρνηση για το χτύπημα των Τούρκων αγωνιστών πολιτικών προσφύγων. Χτύπημα που θα πρέπει με την συμπαράσταση του δημοκράτη αντιφασίστα λαού μας να αποτραπεί. Ήδη δημοσιεύτηκε στα ΝΕΑ σχέδιο για την μεταφορά του στρατοπέδου σε περιοχή πολύ πιο μακριά από την Αθήνα, πράγμα που σημαίνει όχι μόνο τη μεγάλη δυσκολία ανάπτυξης από τους Τούρκους αντιφασίστες ενός κινήματος συμπαράστασης στον Τούρκικο λαό, αλλά ακόμα την οικονομική εξόντωση των ίδιων.

Από την άλλη μεριά δημοσιεύτηκε: "πως οι ελληνικές υπηρεσίες θα είναι αυστηρότερες ως προς τις διαδικασίες που απαιτούνται για την χορήγηση πολιτικού ασύλου ή άδειας προσωρινής παραμονής στην χώρα ιδιαίτερα σε όσους προέρχονται από την Τουρκία" (ΝΕΑ, 24 Ιούνη).

Να λοιπόν που οδηγεί η ένοπλη προβοκάτσια των δολοφόνων του ΡΚΚ και η κάλυψή της από την κυβέρνηση>>.

Οι πρόσφυγες δεν άφησαν αναπάντητη την δολοφονική επίθεση και προσπάθησαν να φέρουν στη δημοσιότητα τα γεγονότα και να ενημερώσουν τον ελληνικό λαό.

Γράψαμε στη Ν. Ανατολή αρ. φ. 46, 10 Ιούλη 1987:

<<Κλιμάκιο της Κ.Ε της ΟΑΚΚΕ επισκέφτηκε τους Τούρκους και Κούρδους αγωνιστές που πραγματοποιούσαν απεργία πείνας έξω από τα γραφεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες για να διαμαρτυρηθούν για την επίθεση του ΡΚΚ ενάντια τους καθώς και για την υποστήριξη που δίνει σ' αυτούς τους δολοφόνους η ελληνική κυβέρνηση. Αυτή η υποστήριξη έφτασε μέχρι το σημείο να καταδικαστούν πολλοί τούρκοι αγωνιστές-αντιφασίστες σε ποινές πολυμήνηνης φυλάκισης.

Το ΡΚΚ εγκαταστάθηκε όπως μας είπαν οι απεργοί πριν 3 μήνες στο Λαύριο με τη σταδιακή άφιξη μελών του απ' όλη την

Ευρώπη.

Αποτελείται αποκλειστικά από αλήτικα και τραμπούκικα στοιχεία.

Πρόκειται για μια μικρή ομάδα δολοφόνων που έχει απομονωθεί στο Κουρδιστάν που έχει τη βάση του στη Συρία και που η πιο ένδοξη δράση του είναι το δολοφονικό πογκρόμ που εξαπόλυσε στη Δ. Ευρώπη ενάντια στους Κούρδους και Τούρκους αντιφασίστες που αρνήθηκαν να γίνουν όργανα της πολιτικής του, που βασικά βρίσκεται στην υπηρεσία του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Αφού εγκαταστάθηκαν και συγκέντρωσαν τις δυνάμεις τους στο Λαύριο διωγμένοι απ' όλη την Ευρώπη άρχισαν τις επιθέσεις, ενάντια στις άλλες οργανώσεις απαιτώντας να φύγουν όλοι οι άλλοι και να μείνουν αυτοί μόνοι τους στο στρατόπεδο.

Οι άλλες οργανώσεις που είναι επτά στον αριθμό έχουν 250 άτομα στο Λαύριο, το ΡΚΚ έχει 30.

Στους 250 των δημοκρατικών ομάδων περιλαμβάνονται αρκετές γυναίκες και παιδιά. Ήδη οι κατατρεγμένοι αυτοί από το φασισμό αγωνιστές έδιναν ένα πολύ σκληρό αγώνα για την επιβίωση απομονωμένοι μέσα στο γκέτο τους από την ελληνική κοινωνία χάρη στην πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση.

Αυτή την απομόνωση εκμεταλλεύτηκαν οι μπράβοι του ΡΚΚ που άρχισαν με τα όπλα τους να επιδιώκονται σ' ένα όργιο τρομοκρατίας ενάντια στους άοπλους (για να μη δίνουν πολιτικές λαβές στην ελληνική κυβέρνηση) πρόσφυγες.

Όπως μας είπαν οι απεργοί πείνας αυτοί απομόνωναν και έδεχναν ανθρώπους έξω από τα στρατόπεδα για ένα αρκετό διάστημα. Κάποια στιγμή πήραν σαν ομήρους γυναίκες και παιδιά προσφύγων και απείλησαν ότι θα τα σκότωναν αν δεν αποχωρούσαν οι άλλες οργανώσεις.

Αυτοί οι 30 απαιτούσαν κυνικά να εκτελεστεί η απαίτησή τους ενάντια στη θέληση 250 και φτάσαν στο σημείο να μαχαιρώσουν και να στείλουν στο νοσοκομείο ένα μέλος, του Ριζγκαρί.

Από και κλιμακώνεται η επίθεσή τους αλλά και η ενιαία αντίσταση όλων των προσφύγων που παραμέρισαν γι' αυτό το λόγο τις διαφορές τους προκειμένου να ενωθούν ενάντια στη δολοφονική συμμορία.

Στη διάρκεια των πρώτων συρράξεων επί 8 ώρες η αστυνομία δεν επέμβαινε. Μόνο όταν μπόρεσε το ΡΚΚ να φυγαδεύσει τα όπλα του και να φύγει το ίδιο επέμβηκε η αστυνομία που άρχισε να δέρνει τους δημοκράτες.

Όταν έφυγε και η αστυνομία, μετά 3 μέρες οι τραμπούκοι ξανάβησαν.

Η τοπική αστυνομία παραδέχτηκε ότι πήρε εντολή "από πάνω" να ξαναμπεί το ΡΚΚ στο στρατόπεδο. Όμως οι δημοκράτες τους εμπόδισαν.

Έτσι στις 12 το βράδυ ξαναμπήκε η αστυνομία και ξυλοκόπησε για δεύτερη φορά τους πρόσφυγες βάζοντας μέσα τους ΡΚΚ.

Αυτοί ξανάβησαν τους τραμπουκισμούς, μαχαιρώματα, ξύλο. Έσπασαν κεφάλια. Αυτή τη φορά είχαν όμως και οι σοσιαλφασίστες απώλειες. Οι αγωνιστές της προσφυγιάς δεν παίζουν.

Σ' αυτά τα επεισόδια η αστυνομία συνέλαβε 20 αντιφασίστες και τους έριξε 15 μήνες φυλάκιση.

Αργότερα τους άφησε ελεύθερους με 6000 δραχμές εγγύηση για τον καθένα.

Έτσι ξεκίνησε η απεργία πείνας. Αυτά μας

είπαν οι Τούρκοι αγωνιστές.

Οι σύντροφοι της Κ.Ε της ΟΑΚΚΕ δήλωσαν την ολόπλευρη συμπαράσταση της ΟΑΚΚΕ στον αγώνα των Τούρκων προσφύγων αγωνιστών.

Είπαν ότι για την ΟΑΚΚΕ αυτό είναι διεθνιστικό και δημοκρατικό καθήκον και ότι είναι στη διάθεση των Τούρκων αγωνιστών όποτε και όπως αυτοί το εκτιμήσουν για την πάλη τους ενάντια στους φασίστες του ΡΚΚ.

Οι τούρκοι και κούρδοι αντιφασίστες μας ευχαρίστησαν και μας είπαν ότι από το λαό βρίσκουν κατανόηση, ιδιαίτερα από το λαό του Λαυρίου, παρ' όλη την υπονόμηση της θέσης τους που γίνεται από την κυβέρνηση και το ψευτο-ΚΚΕ.

Οι πρόσφυγες αγωνιστές είναι πάντως αποφασισμένοι να παλαίψουν μέχρι το τέλος το δίκιο τους και να ζητήσουν ευρύτερα από τον ελληνικό λαό να τους στηρίξει. Είναι αισιόδοξοι για την έκβαση αυτής της μάχης και σίγουροι για την τελική τους νίκη.

Πιστεύουμε και μεις ότι το ξεπέταγμα του ΡΚΚ από το Λαύριο και την Ελλάδα θα είναι μια μεγάλη συνεισφορά και στο ελληνικό δημοκρατικό κίνημα. Αυτή η δράση των δολοφόνων στην υπηρεσία του σοσιαλιμπεριαλισμού είναι πολύ καλό εργαλείο και στα χέρια των ρωσόφιλων σωβινιστών του ΠΑΣΟΚ που στην πρώτη ευκαιρία θα το χρησιμοποιήσουν ενάντια στο δημοκρατικό κίνημα. Από κει άλλωστε απορρέει η μεγάλη υποστήριξη που του δίνουν.

Παραθέτουμε στη συνέχεια την προκήρυξη που μοίρασαν κούρδοι και τούρκοι πρόσφυγες αγωνιστές ενάντια στο ΡΚΚ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Αδελφέ ελληνικέ λαέ,

Εμείς οι Τούρκοι και Κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες μέσα από τον αγώνα που κάνουμε ενάντια στη φασιστική δικτατορία του Εβρέν, Οζάλ για μια ελεύθερη και ανεξάρτητη πατρίδα, ζούμε τον πόνο, την προδοσία και όλα τα προβλήματα της προσφυγιάς που και εσύ έζησες κάποτε πολεμώντας, κατοχές, εμφύλιους, χούντες μέχρι τον ηρωικό ξεσηκωμό του Πολυτεχνείου.

Ελληνικέ λαέ,

Γνωρίζοντας ότι η φιλία των λαών στηρίζει και δυναμώνει τους αγώνες τους, ζητάω την συμπαράστασή σου στον αγώνα μας.

Μετά τα αρνητικά γεγονότα του στρατοπέδου του Λαυρίου οι γνωστοί αντιδραστικοί κύκλοι άρχισαν μια προπαγάνδα απόκρυψης της πραγματικότητας και παρουσίασαν την κατάσταση που δημιουργήθηκε σαν εσωτερική διαμάχη Τούρκων και Κούρδων πολιτικών προσφύγων.

Το γεγονός του τραυματισμού του Κούρδου συντρόφου μας το απέδωσαν σε Τούρκους. Η αλήθεια όμως είναι ότι πίσω από τα γεγονότα αυτά δεν βρίσκονται οι συγκρούσεις ανάμεσα σε Τούρκους και Κούρδους. Είναι η επιθετικότητα του ΡΚΚ. Πίσω από την απόκρυψη της πραγματικότητας το ψέμα και την προπαγάνδα βρίσκεται η πρόθεση της αντίδρασης να τραυματίσει την αδελφοσύνη ανάμεσα στον τούρκικο και τον κουρδικό λαό, με απώτερο σκοπό να καμφθεί ο κοινός τους αγώνας.

Είναι οι ίδιοι οι αντιδραστικοί κύκλοι, που προσπαθούν να εμποδίσουν τη φιλία των Ελλήνων, Τούρκων και Κούρδων δημιουργώντας ψεύτικα προβλήματα μεταξύ τους.

Όσοι όμως πραγματικά αγωνίζονται για την Ελευθερία και την Ανεξαρτησία τους, παράλληλα αγωνίζονται και για την Ελευθερία και Ανεξαρτησία των άλλων λαών.

Η σωβινιστική στάση της αντίδρασης στην

Ελλάδα είχε σαν αποτέλεσμα ν' ανοίξουν οι πόρτες σε μίαν οργάνωση, σαν το ΡΚΚ, που κατακρίνεται απ' όλη την Κουρδική και Τούρκικη αριστερά και διώχεται από τις χώρες της Ευρώπης και της Μ. Ανατολής εξ αιτίας των αρνητικών πράξεών της όπως οι συγκρούσεις με τον Μπαρζανί στο Ιράκ, η ανάμειξη στο φόντο του Πάλμε στη Σουηδία και η συμμετοχή του σε δολοφονίες στις χώρες της Δ. Ευρώπης.

Οι αντιδραστικοί κύκλοι που βρίσκονται στην Τουρκία και την Ελλάδα δημιουργούν μια ψεύτικη και συνεχή ένταση ανάμεσα στις δύο χώρες. Μια ένταση, που μπορεί μια μέρα να την πληρώσουν οι δύο λαοί.

Έτσι μια οργάνωση, που θεωρεί σαν εχθρούς της όλης στάσης τους άλλους και προσπαθεί ν' αντιμετωπίσει την κριτική, που της γίνεται με την βία, ασφαλώς δεν μπορεί να οδηγήσει το λαό στην απελευθέρωση, αλλά σε μίαν άλλης μορφής καταπίεση.

Πρέπει να καταγγείλουμε όλοι μαζί το ΡΚΚ, που με τη στάση του ζημιώνει τον αγώνα του κουρδικού λαού.

Η ελληνική αστυνομία είναι γεγονός ότι έκλεισε τα μάτια μπροστά στις βιαιότητες του ΡΚΚ και φρόντισε να τους φυγαδεύσει από το στρατόπεδο, δικαιολόγησε μάλιστα την συμπεριφορά της απέναντι στους πολιτικούς πρόσφυγες, ότι δήθεν επιτελούσε εκπαιδευτική άσκηση.

Επίσης κάλυψε την παρουσία των μελών του ΡΚΚ στο στρατόπεδο, αλλά η στάση της οργάνωσης αυτής ήταν η ίδια, αφού βρέθηκαν στα χέρια μελών της μετά τον γυρισμό τους τέσσερα μαχαίρια και βόμβες μολότοφ.

Καλούμε τον ελληνικό λαό και όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις να μας συμπαρασταθούν. Επίσης καλούμε τους αρμόδιους να παρεμποδίσουν την οργάνωση αυτή να ενεργεί μ' αυτό τον τρόπο.

Εμείς οι Τούρκοι και Κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες, που είμαστε αντίθετοι με όλες αυτές τις αρνητικές ενέργειες του ΡΚΚ δηλώνουμε ότι αγωνιζόμαστε για την Ελευθερία και την Αδελφοσύνη Κούρδων, Τούρκων και Ελλήνων καθώς και όλων των λαών.

- ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

- ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΗ ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

- ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΟΥ ΡΚΚ

- ΟΧΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΡΚΚ

- ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ ΣΤΟ ΡΚΚ

- ΘΥΤΕΣ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΖΥΓΑΡΙΑ

- ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΜΕ ΒΙΑ, ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ

- ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ

- ΟΧΙ ΜΟΙΡΑΣΜΑ ΕΥΘΥΝΗΣ ΣΕ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

- ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΟΥ ΡΚΚ

- Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΕΙ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ

- ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΠΛΑΣΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΡΚΕΤΑ. ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΡΚΚ

- ΚΑΤΩ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ. ΖΗΤΩ Η ΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ>>

ΑΜΦΙΠΟΛΗ: ΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΗΓΕΤΕΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΚΡΟΥΣΗ ΕΝΟΣ ΕΘΝΟΥΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ

Τους τελευταίους μήνες οι Έλληνες τηλεθεατές, αλλά και οι απλοί αναγνώστες των εφημερίδων, γίνονται καθημερινά δέκτες ενός καταϊγιστικού μπαράζ από ρεπορτάζ και δημοσιεύματα που αφορούν στα ευρήματα των αρχαιολόγων στην Αμφίπολη.

Έχουν καταντήσει πια συνηθισμένο φαινόμενο οι βαρύνδουποι τίτλοι και οι ρητορικές μεγαλοστομίες για ένα ζήτημα στο οποίο οι αληθινοί επιστήμονες και οι λάτρεις της αρχαίας τέχνης και της αρχαιολογίας θα τηρούσαν αιδήμονα σιγή, αντί για αμετροπέπεια, τουλάχιστον μέχρι να σταθεί δυνατό να εξαχθούν στοιχειώδεις ασφαλή συμπεράσματα για τα αρχαιολογικά ευρήματα. Κι αυτό θα μπορούσε να συμβεί μόνο αφού ολοκληρωθεί το έργο της ανασκαφής κι όχι τώρα, που δεν ξέρουμε ακόμη τι άλλο μπορεί να βγάλει στην επιφάνεια η αρχαιολογική σκαπάνη.

Το έναυσμα για τον καθημερινό αυτό βομβαρδισμό τον έδωσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός στη διάρκεια επίσκεψής του στο χώρο των ανασκαφών. Μετά από "ξενάγηση" και ενημέρωση που του έκανε η υπεύθυνη της ανασκαφής Περιστέρη, άρχισε μπροστά σε όλα τα κανάλια να μιλάει για θησαυρούς και εκπλήξεις που κρύβει η μακεδονική γη, να περιγράφει με όρους που άρμοζαν σε πτυχιούχο αρχαιολόγο τα μέχρι τότε γνωστά ευρήματα -μια δουλειά που κανονικά έπρεπε να την κάνει η υπεύθυνη της ανασκαφής αρχαιολογική ομάδα- και, γενικά, να δίνει στο όλο θέμα θριαμβικές διαστάσεις, λες και όλο το έθνος έπρεπε να αισθάνεται συγκλονισμένο από τα ευρήματα. Από τότε και σε καθημερινή πια βάση κανάλια κι εφημερίδες θεωρούν υποχρέωσή τους να βγάζουν πολλές φορές ρεπορτάζ από επιτόπιους ανταποκριτές κι απεσταλμένους, οι οποίοι με ύφος δέκα πρωτοκλασάτων αρχαιολόγων μαζί θεωρούν κι αυτοί υποχρέωσή τους να ενημερώνουν το φιλοθέαμον κοινό για την παραμικρή λεπτομέρεια και για τα ευρήματα που έρχονται στο φως. Ο ρητορικός στόμφορ έχει γίνει πια πεζοζήτητα και κοινοτυπία και τα επίθετα έχουν περισσέψει: ο τηλεθεατής πρέπει ντε και καλά να αισθάνεται καθημερινά "συγκλονισμένος" από τη σπουδαιότητα των ευρημάτων και, βέβαια, εθνικά υπερήφανος που αυτά ανακαλύφθηκαν στα άγια ελληνικά χώματα.

Κι αν κάποιες μέρες δεν έχουν να πουν κάτι που να "συγκλονίσει", ακριβώς γιατί η αρχαιολογική σκαπάνη δεν μπορεί να ακολουθεί τους δικούς τους καταϊγιστικούς ρυθμούς και να βρίσκει κάθε μέρα κάτι καινούριο και συνάμα συνταρακτικό, μην ταραξέστε: οι συνεχείς επαναλήψεις θα μπουλιάσουν το υποσυνείδητο και του πιο άσχετου με την αρχαιολογία τηλεθεατή με την αντίληψη της "μοναδικότητας" του ελληνικού έθνους, το οποίο ακόμη και σήμερα βγάζει στο φως του ήλιου αριστουργήματα στα οποία πρέπει να υποκλίνεται όλη η ανθρωπότητα.

Οι λέξεις εδώ έχουν χάσει πια το νόημά τους.

Ας θυμηθούμε, για παράδειγμα, με πόση συγκίνηση και δέος οι τηλεοπτικοί αστέρες του ρεπορτάζ μιλούσαν για τις λεπτομέρειες με τις οποίες ο άγνωστος αρχαίος γλύπτης έχει αποδώσει τις πατούσες και τα ακροδάχτυλα των Καρυάτιδων!

Μεγάλο όμως μέρος της ευθύνης φέρει και η υπεύθυνη της ανασκαφής, που παίρνει κι αυτή μέρος στο καθημερινό σόου όχι μόνο δίνοντας φωτογραφίες και λεπτομέρειες από την ανασκαφή, αλλά και κατακεραυνώνοντας όσους συναδέλφους της κάνουν το μέγα σφάλμα

να την κριτικάρουν για την ανάρμοστη για αρχαιολόγο συμπεριφορά της και να εκφράζουν γνώμη διαφορετική από τη δική της για εξειδικευμένα ζητήματα, όπως για το χαρακτήρα του μνημείου, για την ακριβή χρονολόγησή του κ.ά.

Ίσως θυμάται ο αναγνώστης μας πως από την αρχή της ανασκαφής αυτή είχε δηλώσει ότι πρόκειται για ασύλητο ταφικό μνημείο. Καταλαβαίνουμε, βέβαια, τον πόθο του αρχαιολόγου να ανακαλύψει έναν ασύλητο τάφο τέτοιου μεγέθους και να αφήσει το όνομά του ανεξίτηλο στο διάβα των αιώνων, να γίνει ο νέος Ανδρόνικος, τέλος πάντων! Αλλά οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν κάτι σοφό: "Μή προτρεχέτω η γλώττα της διανοίας". Σε απλά ελληνικά: πρώτα να σκέφτεσαι και μετά να μιλάς. Το Βατερλό της αρχαιολογίας μας ήρθε το τελευταίο δεκάημερο του Οχτώβρη, όταν βρέθηκε το κεφάλι της μιας Σφίγγας 14 ολόκληρα μέτρα μακριά από τον κορμό του αγάλματος, λες και είχε βγάλει πόδια και περπάτησε. Αλλωστε, τα σημάδια της σύλησης ήταν από την αρχή πολλά, όπως η ανεξήγητη παράκωση του μνημείου με άμμο ή η αφαίρεση λίθων από τους τοίχους, ώστε να μπει κάποιος στον επόμενο θάλαμο κτλ.

Και, μια που κάναμε λόγο για τον Ανδρόνικο, η διαφορά του επιστήμονα από τον δημαγωγό, κυνηγό της δημοσιότητας είναι εμφανής. Εκείνος είχε βρει κάτι που όντως ήταν για την εποχή του συγκλονιστικό, άσχετα αν αυτό έγινε αντικείμενο εθνικιστικής εκμετάλλευσης από τους σχετικούς κύκλους λόγω της πανεθνικής υστερίας σε εκείνη φάση του Μακεδονικού. Παρόλ' αυτά δε βγήκε με τυμπανόκρουσιες στον Τύπο να καμαρώνει σα γύφτικο σκεπάρνι δίπλα στα ευρήματα και στον πρωθυπουργό, αλλά με μεθοδικότητα και υπομονή περίμενε πρώτα να ολοκληρωθεί η ανασκαφή και μετά βγήκε να κάνει τις σχετικές ανακοινώσεις. Αλλά και ο Καραμανλής ο Α παρόλο που ενημερωνόταν τακτικά από τον Ανδρόνικο για την πρόοδο των ανασκαφών, ουδέποτε βγήκε μπροστά στα κανάλια να παίζει τον αρχαιολόγο, όπως έκανε στις μέρες μας ο Σαμαράς.

Ο tempo ο mores, που έλεγαν κι οι Λατίνοι. Σημάδια της μεγάλης παρακμής και του αδιέξοδου.

Γιατί όμως γίνονται όλ' αυτά και μάλιστα με τόσο θορυβώδη τρόπο;

Ζούμε μέρες "εξόδου από το μνημόνιο", όπως αρέσκει να λέει η κυβέρνηση. "Άύριο ερχόμαστε εμείς, εμείς θα σκίσουμε τα μνημόνια", βροντοφωνάζει η αντιπολίτευση. Και την ώρα που σύσσωμο το έθνος ελπίζει ότι θα βγει η χώρα από τα μνημόνια, και οι ηγέτες του έρχονται να το εξαπατήσουν και να του ετοιμάσουν χειρότερη ζωή για να εκβιάζουν την Ευρώπη για να την υποχρεώσουν μες την κρίση της να κουβαλάει ένα πτώμα, τι θα ήταν καλύτερο δυναμωτικό για το λαό και "επιχείρημα" από τη συνταρακτική ανακάλυψη και αποκάλυψη του τύμβου Καστά στην Αμφίπολη;

Έτσι, άλλωστε, εξηγείται και η ελέω Αλαμουντίν και Κλουνέι ανανεωμένη επίθεση στην Αγγλία για τα ελγίνεια γλυπτά του Παρθενώνα. Όλα τα όπλα στο τραπέζι στο βωμό της (ρωσικής έμπνευσης) αντιευρωπαϊκής επίθεσης. Όλοι οι Ευρωπαίοι πρέπει να τείνουν ευλαβικά το γόνυ στα ευρήματα της Αμφίπολης!

Υπάρχει όμως κι άλλο ένα ωραίο ρητό: "Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολλέσαι"...

ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ ΧΑΝΤΑΚΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΟΥ

Την ώρα που ο κτηνώδης κινέζικος σοσιαλιμπεριαλισμός ετοιμάζεται για την επίθεσή του στον Ειρηνικό στο πλευρό της ρωσικής νεοχιτλερικής υπερδύναμης, αντιμετωπίζει ένα μαζικό κύμα λαϊκής οργής στο εσωτερικό. Τούτη τη φορά είναι ο ηρωικός λαός του Χονγκ Κονγκ που μπαίνει στην πρωτοπορία των αγώνων του κινεζικού λαού για δημοκρατία και ελευθερία. Αυτό συμβαίνει επειδή εκεί οι σοσιαλφασίστες του Πεκίνου - αφού απέκτησαν την κυριαρχία της πρώην βρετανικής αποικίας το 1997 και παρά τη δέσμευσή τους για την τήρηση της αρχής "μία χώρα, δύο συστήματα" - επιχειρούν σήμερα να επιβάλουν ύπουλα τη σοσιαλ-φασιστική τους δικτατορία πάνω στον πληθυσμό.

Αυτό που οδήγησε στην έκρηξη της λαϊκής οργής ήταν η απόφαση της διαρκούς επιτροπής της κινεζικής εθνοσυνέλευσης (31/8) σχετικά με την εκλογική μεταρρύθμιση, που προβλέπει ότι στις τοπικές διοικητικές εκλογές του 2017, αντί της καθολικής ψηφοφορίας, μία 1.200μελής εκλογική επιτροπή που θα διορίζεται από ομάδες τοπικών μεγιστάνων - σημειώνουμε ότι το Πεκίνο έχει καταφέρει μέσα σε 20 χρόνια να ελέγξει οικονομικά και πολιτικά την επιχειρηματική ολιγαρχία του Χονγκ Κονγκ - θα πρέπει να εγκρίνει προκαταβολικά δύο-τρεις υποψήφιους της αρεσκείας της για να διεκδικήσουν το πόστο του γενικού κυβερνήτη. Όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό, η μεθόδευση δεν είναι παρά ένα εκλογικό πραξικόπημα που θα επιτρέψει στην κεντρική κυβέρνηση να εντείνει τον έλεγχο της πάνω στην πολιτική ζωή του νησιού.

Το κίνημα, που γρήγορα αγκάλιασε τη νεολαία και πήρε τη μορφή αποχής απ' τα μαθήματα και καθιστικής διαμαρτυρίας έξω απ' το κυβερνητικό μέγαρο, μαζικοποιήθηκε πολύ γρήγορα ιδιαίτερα εξαιτίας της βίαιης καταστολής του από τις αρχές. Προηγουμένως, μερικές εκατοντάδες διαδηλωτών είχαν καταφέρει να διεισδύσουν στον περίβολο του κυβερνητικού συγκροτήματος το απόγευμα της 26/9. Η καταστολή των αρχικών κινητοποιήσεων ήταν που έδωσε πνοή στο κίνημα Occupy Central (ή κίνημα της ομπρέλας) το οποίο απέκλεισε το οικονομικό κέντρο της πόλης παραλύοντας σχεδόν κάθε εμπορική δραστηριότητα.

Σήμερα στην πλειοψηφία του ο πληθυσμός του Χονγκ Κονγκ ενώ αρχικά συμπάθησε αυτό το κίνημα άρχισε να δυσανασχετεί για την παρατεταμένη κατάληψη του κέντρου της πόλης (κυρίως οι μαγαζάτορες και οι εργάτες που εμποδίζονται να πάνε στη δουλειά τους) οπότε η μαζικότητα του κινήματος υποχώρησε μέχρι να αρχίσει να ξεψυχεί. Τότε η αστυνομία το διέλυσε. Από τότε η πολιτική πρωτοβουλία έχει περάσει στη μεριά της κινέζικης κυβέρνησης. Αυτή η τακτική ήττα, εκτιμούμε ότι μάλλον οφείλεται σε συνειδητή μεθόδευση της ηγεσίας του κινήματος Occupy Central With Love and Peace (OCLP). Αυτή αποφάσισε τις μεθόδους πάλης, αυτή και την πολιτική γραμμή, πολύ πριν τις εξελίξεις του Σεπτεμβρίου και η αλήθεια είναι με όχι πραγματικά δημοκρατικές μεθόδους.

Το κίνημα Occupy Central έχει στην πραγματικότητα μια προϊστορία τουλάχιστο ενάμισι χρόνου. Βγήκε μέσα από το λεγόμενο πανδημοκρατικό αντικαθεστωτικό στρατόπεδο, αλλά από μια λεγόμενη "ριζοσπαστική" πτέρυγά του με την επωνυμία Λίγκα των Σοσιαλδημοκρατών που συγκροτήθηκε στα 2006 από τον τροτσκιστή βουλευτή Λέουνγκ Κουόκ-χουνγκ και έναν "ριζοσπάστη" ραδιοφωνικό παρουσιαστή. Τη γραμμή της "πολιτικής ανυπακο-

ής" είχε λανσάριε ο 50χρονος καθηγητής δικαίου του πανεπιστημίου του Χονγκ Κονγκ και πραγματικός ηγέτης του OCLP, Μπένι Τάι, ήδη από το Γενάρη του '13, υποστηρίζοντας ότι οι μεγάλες οργανωμένες διαδηλώσεις για τις οποίες φημίζεται το Χονγκ Κονγκ δεν θα οδηγούσαν πουθενά (βλ. Le Monde, 2/10) κι ότι χρειαζόταν μία κινητοποίηση που θα παρέλυε την εμπορική και οικονομική ζωή της μεγαλόπολης. Αυτή ήταν μια εντελώς λαθεμένη και αντικειμενικά προβοκατόρικη θέση γιατί η πόλη κέρδισε πολλά όλα αυτά τα χρόνια και καθυστέρησε τους κινέζους φασίστες να πετύχουν απόλυτη εξουσία με εντελώς ειρηνικές μορφές πάλης. Ότι κέρδισε δηλαδή το κέρδισε από τον πολύ μαζικό χαρακτήρα των αγώνων της, που μόνο με ειρηνικές μορφές θα μπορούσε να είναι μαζικός όσο οι τοπικοί και διεθνείς συσχετισμοί ήταν υπέρ της Κίνας και όσο οι ηγέτες της δεν είχαν περάσει σε ωμή βίαση επίθεση στο λαό του Χονγκ Κονγκ.

Λίγο αργότερα η ηγεσία του κινήματος διατύπωσε τα τέσσερα στάδια που θα οδηγούσαν στη μεγάλη έκρηξη: διάλογος, δημόσια διαβούλευση, πολιτικά δημοψηφίσματα και πολιτική ανυπακοή. Όμως αυτή τη μέθοδο εσωτερικής λειτουργίας και ανάπτυξης την έχουμε ξαναδεί στην πλατεία Συντάγματος το 2012, στα κινήματα της "πραγματικής δημοκρατίας" στην Ισπανία, και μετά στα άλλα ψευδοδημοκρατικά κινήματα τύπου Ταχρίρ και Ταζίμ και τελικά στην καταστροφική Μειντάν της Ουκρανίας. Σε τέτοιου είδους κινήματα κάποιες από τα πάνω και ελεγχόμενες από στενούς και άτυπους καθοδηγητικούς πυρήνες διαδικασίες, που εμφανίζονται όμως σαν αυθόρμητες, αντικαθιστούν την πραγματικά δημοκρατική συνδικαλιστική και πολιτική ζωή των πραγματικών λαϊκών κινήματων. Αυτή η τελευταία προϋποθέτει ανοιχτές γενικές συνελεύσεις της βάσης που εκλέγουν διάφορα καθοδηγητικά ή συντονιστικά όργανα, τα οποία συνεδριάζουν, λογοδοτούν και μπορεί να ανακαλούνται από τις συνελεύσεις βάσης. Αντίθετα σε αυτά τα κινήματα ορισμένα μόνο ζητήματα περνάνε από την έγκριση μιας ανώνυμης μάζας η οποία καλείται να "αποφασίσει" γι' αυτά σε κάποια τυχαία στιγμή, στην ουσία όποτε η ηγεσία αισθανθεί αρκετά ισχυρή για να της παραχωρήσει το λόγο. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι στη διαβούλευση της 6/Μάη στο Χονγκ Κόνγκ, που θα αποφάσιζε σχετικά με το προαναγγελλμένο για τις 22/Ιούνη δημοψήφισμα, διατυπώθηκαν πάνω από 20 προτάσεις όμως εγκρίθηκαν μόνο τρεις για ψηφοφορία. **Το βασικό εδώ είναι ότι όλοι αρνήθηκαν να υποστηρίξουν τη γραμμή της κατάληψης του κέντρου της πόλης που είχε προαποφασίσει η ηγεσία εμποδίστηκαν απ' το να συμμετάσχουν στις προτάσεις και στην ψηφοφορία, όπου πήραν μέρος μόλις 2.500 άτομα.** Αυτή η γραμμή αποδείχτηκε διασπαστική καθώς στάθηκε εμπόδιο στην ενοποίηση όλων των πολιτικών δυνάμεων που μπορούν να ενωθούν για να αντιμετωπίσουν τη σοσιαλφασιστική επέλαση (και συγκεκριμένα το διορισμό των υποψηφίων από την 1.200μελή). Στην ουσία η μετριότητα της πτέρυγας του OCLP που εκφράζεται κυρίως από το φιλελεύθερο "Δημοκρατικό Κόμμα" αντέδρασε, απειλώντας με αποχώρηση από το συνασπισμό, και στην ουσία δεν συμμετείχε στον αγώνα. Η ίδια η μορφή του αγώνα: Κατάληψη των δρόμων και παρεμπόδιση των συγκοινωνιών για βδομάδες είχε σα στόχο να αφήσει μόνη της την πραγματική δημοκρατική και ριζοσπαστική νεολαία από τα πλειοψηφικά σήμερα στην πόλη μεσοστρώματα, πολλούς εργαζόμενους και τις μεγαλύτερες ηλικίες.

Άξιο προσοχής είναι ακόμα το γεγονός ότι τη στιγμή όπου η ολιγαρχία του Χονγκ Κονγκ έχει διαμορφώσει ήδη ισχυρούς δεσμούς με το Πεκίνο, ο πλουσιότερος άνθρωπος του νησιού, ο ολιγάρχης Λι Κα-Σινγκ, δεν έχει ασκήσει καμία ουσιαστική κριτική στο κίνημα Occupy (OCLP). Επίσης το OCLP χρηματοδοτείται από τραπεζίτες του Χονγκ Κονγκ, συγκεντρώνοντας στις τάξεις του καμιά 80αριά απ' αυτούς. Ακόμα, υποστηρίζεται από το μεγίστα του τύπου Τζίμι Λάι, το συγκρότημα του οποίου - Next Media - εκδίδει την ημερησία Apple Daily (βλ. Le Monde, 2/10).

Όλα τα παραπάνω στοιχεία μας κάνουν να υποπτευόμαστε ότι το σοσιαλφασιστικό καθεστώς του Πεκίνου περιμένοντας την μεγάλη πολιτική σύγκρουση για την εκλογή- στην ουσία τον διορισμό- του νέου διοικητή του Χονγκ Κονγκ από το Πεκίνο έχει φερθεί πιο "ρώσικα-καγκερλίτικα" δηλαδή πιο ενεργητικά, με μεγαλύτερη προβλεπτικότητα και με εισοδισμό από όσο παλιότερα. Δηλαδή έχει παρέμβει στο ως τώρα παραδοσιακά πολύ πλατύ και γι αυτό ειρηνικό στη μορφή του δημοκρατικό κίνημα του Χονγκ-Κόνγκ με συγκεκριμένα στελέχη του, με σκοπό την έκθεση του στις μάζες, την απομόνωση από αυτές, τη διάβρωση και τελικά την καθυπόταξή του. Δηλαδή έχει χρησιμοποιήσει ρώσικη τακτική τύπου "Μειντάν" η οποία προβόκαρε το πραγματικό αντι-πολιτικό αντιρρώσικο δημοκρατικό κίνημα του ουκρανικού λαού, φέρνοντας στην εξουσία φιλορώσους προβοκάτορες.

Οι τελευταίες εξελίξεις στο Χονγκ Κονγκ φοβόμαστε ότι κινούνται μάλλον προς αυτή την κατεύθυνση, μόνο που στις παρούσες κινέζικες συνθήκες τα καταλληλότερα στελέχη για εισοδισμό στο δημοκρατικό κίνημα δεν είναι οι φιλοναζιδες ψευτοεθνικιστές αλλά οι ιστορικοί σύμμαχοί τους οι "ταξικοί" αντιφιλελεύθεροι τροτσκιστές. Έτσι στο γράμμα που έστειλε η ηγεσία του OCLP απευθυνόμενη στον κινέζο πρόεδρο Χι Τζινπίνγκ, διαχώριζε τη θέση της από τις "πορτοκαλί επαναστάσεις" και ζητούσε από τον αρχιδιαφθορέα δικτάτορα να διώξει τον κυβερνήτη του Χονγκ Κονγκ Λέουνγκ ως διεφθαρμένο. Δηλαδή συντάχθηκε με το αρχιφασίστα γραμ-

ματέα του ψευτο-"Κομμουνιστικού" Κόμματος της Κίνας Χι Τζινπίνγκ που κάνει "κάθαρση" ενάντια σε εκείνους τους κινέζους κομματικούς νέους αστούς που είναι δεμένοι περισσότερο με το ιδιωτικό δυτικόφιλο κεφάλαιο της Κίνας και λιγότερο με το κρατικοκαπιταλιστικό στρατοκρατικό που ετοιμάζει τον παγκόσμιο πόλεμο μαζί με τους κρατικοκαπιταλιστές στρατοκράτες της Ρωσίας. Είναι πραγματικά πολύ περίεργο που σε όλη αυτή τη διαπάλη το Occupy αντί να δείχνει σαν πραγματικό του αντίπαλο τον επεμβασία Χι και το ψευτοΚΚ της Κίνας έδειχνε το τοπικό τοποτηρητή υπάλληλο τους και ζητούσε συμμαχία με το Πεκίνο!!! Αυτή η εκτίμηση μας ενισχύεται επίσης από το γεγονός ότι το Occupy υποστηρίχθηκε με ένταση από το υπεραντιδραστικό και ουσιαστικά ρωσόφιλο στους στόχους του κίνημα των Anonymous. Δεν έχουμε δει ποτέ αυτό το κίνημα να υποστηρίζει κάτι που ενοχλεί πραγματικά τον σοσιαλιμπεριαλισμό.

Βέβαια το κινεζικό σοσιαλφασιστικό καθεστώς πέρα από τα πολύ πιθανά προβοκατόρικα παιχνίδια μέσα στην ηγεσία του κινήματος επιχειρεί να το δυσφημίσει ερεθίζοντας τα σοβινιστικά ανακλαστικά μερίδας του κινεζικού λαού. Μεταξύ άλλων το κατηγορεί για χρηματοδότηση από ΗΠΑ-ΕΕ. Στην πραγματικότητα, η μονοπωλιακή Δύση που συνεργάζεται οικονομικά με το Πεκίνο κι έχει διοχετεύσει εκεί όλη της την παραγωγή, έχει μάλλον υποβαθμίσει παρά βοηθήσει τους αγώνες του κινεζικού λαού για δημοκρατία κι αυτό φαίνεται από τη θέση που κατέχει στα δυτικά ΜΜΕ.

Πάντως σε κάθε περίπτωση όποια και αν είναι η κατάληξη του κινήματος Occupy σε αυτή τη φάση, και όποιος και να είναι ο χαρακτήρας της ηγεσίας του ο λαός του Χονγκ Κονγκ και ειδικά η νεολαία του απέδειξε στη βάση της ότι διψάει και παθιάζεται για δημοκρατία και επίσης απέδειξε ότι έχει πολιτικό κριτήριο και ψηλό πολιτιστικό επίπεδο γιατί κράτησε αυτόν τον αγώνα με τάξη, ψηλή οργάνωση και σαν στυλ δεν αποξένωσε ποτέ τη μεγάλη μάζα του πληθυσμού. Οι φασίστες ηγέτες της Κίνας δεν θα ξοφλήσουν εύκολα με το δημοκρατικό λαό και ιδιαίτερα τη νεολαία του Χονγκ-Κονγκ.

Η ΣΟΥΗΔΙΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Μετά τη παραβίαση του σουηδικού και φιλανδικού εναέριου χώρου, την απαγωγή ενός εσθονικού μυστικού πράκτορα και την κατάσχεση μιας λιθουανικής ψαρότρατας, οι χιτλερικοί σοσιαλιμπεριαλιστές συνεχίζουν τις προκλήσεις τους στη Σκανδιναβική χερσόνησο και Στη Βαλτική. Αυτή τη φορά στέλνουν πολεμικό τους υποβρύχιο στο αρχιπέλαγος της Στοκχόλμης. Σημειώνουμε πως πέρυσι η σουηδική εφημερίδα Σβένσκα Ντάγκμπλάντετ αποκάλυπτε ότι ένα ρωσικό αεροσκάφος έκανε άσκηση (εικονικού) βομβαρδισμού της Στοκχόλμης. Οι ένοπλες δυνάμεις της Σουηδίας τέθηκαν αμέσως σε κατάσταση συναγερμού και παράλληλα με την κατάδωξη του υποβρυχίου έκλεισαν τμήμα του εναέριου χώρου προειδοποιώντας τα πολιτικά πλοία να μην πλησιάζουν τα πολεμικά.

Πέρα από τα άμεσα μέτρα αποτροπής, η σοβαρότατη αυτή παραβίαση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας από τους ρώ-

σους σοσιαλιμπεριαλιστές, σε μια στιγμή μάλιστα που τα στρατεύματά τους έχουν καταλάβει ένα κομμάτι της και έχουν ντε φάκτο διαμελίσει την Ουκρανία ανάγκασε τον κάθε άλλο παρά φιλοΝΑΤΟϊκό σουηδό πρωθυπουργό Στέφαν Λέβεν να δεσμευτεί για την αύξηση των πενιχρών (1,2% του ΑΕΠ) αμυντικών δαπανών της χώρας του (βλ. Financial Times, 21/10).

Αν και η Μόσχα αρνείται την εμπλοκή της τόσο οι σουηδικές αρχές όσο και οι κυβερνήσεις των κρατών της Βαλτικής θεωρούν δεδομένη τη ρωσική προέλευση του εισβολέα. Μάλιστα οι τελευταίες φοβούνται ότι το σουηδικό νησί Γκότλαντ θα μπορούσε άνετα να χρησιμοποιηθεί από τους ρώσους χίτλερ σαν βάση επίθεσης σε βάρος τους. Πόσο αντίθετη είναι η στάση αυτών των κυβερνήσεων από τη στάση που τηρούν οι πολιτικές ηγεσίες της Ελλάδας και της Κύπρου μπρος στις πολύ βαθύτερες, κυρίως εσωτερικές επεμβάσεις των ρωσικών αφεντικών!

